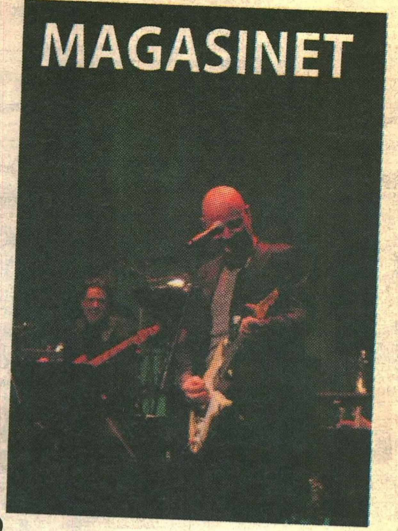

Utopia

MAGASINET

Studentavisa i Tromsø • 11. februar 2009 - 24. februar 2009 • Nr. 3 - Uke 7 - 9 - Årgang 34 • www.utopia.no

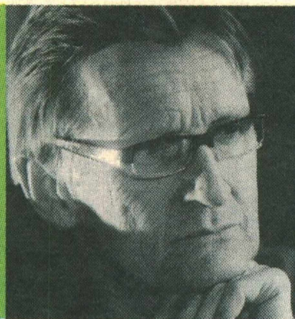
NYHETER

SiTø tar tak
Nå skal forholdene
for studentboligene
bedres. Studentstyret
er fornøyd.
NYHETER SIDE 9

KULTUR

PORTRETET
Mads Gilbert om
engasjement og den
sunnne diskusjonen.
KULTUR SIDE 18-19

KULTUR

UTFORDRENDE
Det er vanskelig å
etablere seg som band
i Tromsø. Itchincide er
på god vei.
KULTUR SIDE 30

Rundstjøålet på Campus

PSportalen
<http://ps.uit.no>

Fordi du ikke bare er student,
men også menneske

PS-portalen, nettstedet for
alle studenter i Tromsø. Her
kan du få informasjon og
mulighet til å diskutere
sosiale, psykologiske og
eksistensielle spørsmål.
Logg deg inn på
<http://ps.uit.no>

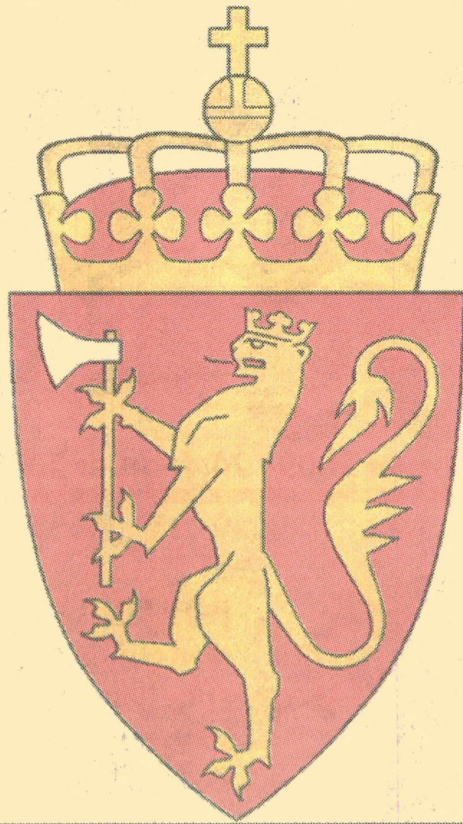
LEDER

Det tause flertall

Som de færreste vet skal det snart avholdes nytt studentvalg på Universitetet. Studentvalgoppslutningen på UiT er på mange måter et interessant studium. I de senere år har oppslutningen nådd nivåer som får studentdemokratiet til å minne mer om et oligarki. I forrige listevalg var oppmøtet blant studentene på 11 prosent, men dette er faktisk høyt sammenliknet med fakultetsvalgene, hvor oppmøteprosenten ved enkelte fakultet var godt under 5. Samtidig som den politiske sammensetningen på Universitetet har blitt mer sammensatt har altså interessen for studentvalgene falt kraftig. Særlig de nevnte fakultetsvalgene synes å være et stort demokratisk problem. At under 100 mennesker skal få bestemme hvem som skal representere 2000 studenter fra SV-fakultetet vitner ikke akkurat om et velfungerende demokrati.

Den manglende oppslutningen har antakelig flere årsaker, mange synes sikkert studentpolitikk er kjedelig, hvilket for all del er en ærlig sak. Likevel er oppmøteprosenten så lav at det virker på høy tid å vurdere om man skal avskaffe fakultetsvalg. Denne ordningen synes nemlig å være stadig mer utdatert i en studiehverdag hvor mange studenter tar tverrfaglige studier, med uklar fakultetstilhørighet. Videre vitner den lave oppslutningen om at studentene selv ikke ser behovet for representasjon fra sine respektive fakultet. Et annet problem med fakultetsvalg synes å være at disse er med på å tåkelegge det politiske systemet. Å ha to valgprosesser virker rett og slett å komplisere et demokrati som, for de fleste, også er uinteressant.

Det er uvisst hvorvidt et eventuelt nytt system vil være mer lettfattelig eller forståelig for den jevne student, det skal tross alt vedtas av studentpolitikere. For folk som sysler med politikk er oppmøteprosent bare en av flere faktorer en må veie opp mot hverandre. Et valgsystem må også sikre et studentstyre som i størst mulig grad gjenspeiler stemmegivningen, dessverre er ikke dette alltid forenlig med et lettfattelig system. Når det er sagt virker dagens system overmodent for forandring, når 89-99 prosent av studentene ikke gidder å avgi stemme kan et nytt system neppe gjøre ting verre. Hvordan det nye systemet skal se ut er det heldigvis ikke opp til denne avis å avgjøre, men den ting virker klart: Fakultetsvalgene har utspilt sin rolle. Det har et klart flertall av studentene vedtatt i taushet

Det sekulære Norge

KOMMENTAR

Tekst: Magnus Øvereng Ormaasen
Illustrasjon: Arkiv

I grunnlovens §2 heter det Alle Indvaanere af Riget have fri Religionsøvelse. Med andre ord er det denne paragrafen som sikrer norske statsborgere retten til å fritt utøve og velge religion, implisitt ligger også retten til å la være å utøve noe som helst. I det som startet som en uformell undersøkelse viser det seg at kriteriet for å være medlem av kirken verken er dåp eller konfirmasjon, det holder å være norsk og puste. Noen kjappe telefoner til kirkerådet viser at mennesker som verken er døpte, konfirmerte, eller på noen måte har hatt noe med kirken å gjøre, er medlemmer av statskirken. Det viste seg at alle udøpte, ukonfirmerte mennesker som ringte var oppført som medlemmer, uten unntak. Kirkerådet unnskyldte i hvert enkelt tilfelle seg med at dette er en ærlig feil. Når denne feilen er så omfattende og gjennomført virker den ikke å være særlig ærlig, den virker snarere å være en bevisst manipulasjon av medlemslistene.

Media har tidligere fokusert på statskirkens medlemsrot, da med utgangspunkt i de mange mennesker som var oppført som medlemmer i mer enn ett trossamfunn. Den norske kirke lovet da å rydde opp og sende ut informasjon til alle som var medlemmer i mer enn ett trossamfunn. Den gruppen som i stor grad fremdeles står uvitende om sin ufrivillige religionsitet er de som ikke er medlem av noe trossamfunn, med unntak av at de er oppført i statskirken uten sitt samtykke. De tusenvis av ateister og agnostikere som mer eller mindre aktivt velger å stå utenfor alle former for livssynsorienterte grupper er per i dag oppført som medlemmer av statskirken. Tidligere har det blitt fokusert på at Den norske kirke mottar midler øre-

merket disse, dette kan selvsagt sies å være uheldig. At uforvarende mennesker i stor skala står oppført i et trossamfunn de aldri har hatt noen kontakt med eller ønsket å være en del av er ikke uheldig, det er et grovt brudd på deres privatliv og religionsfrihet.

Det må minnes om at denne "feilen" kom som et resultat av at kirken fikk anledning til å sammenlikne sitt medlemsregister opp mot folkeregisteret. Folke-registeret er en oversikt over alle norske innbyggere som blant annet inkluderer personnummer, dette er ikke et åpent register. At kirken får innsyn i personopplysningene til mennesker, som på ingen måte har samtykket til dette, viser hvor uheldig kirkens særstilling er, at kirken misbruker innsynet illustrerer hvor lite kirken fortjener en slik særstilling. Retten til å misbruke ditt navn og personnummer er ikke noe kirken har fått av gud, men av staten. Da AUF for noen år siden blåste opp medlemslistene sine var de i det minste høflige nok til å holde vanlige mennesker utenfor, de meldte inn kjæledyr og avdøde slektninger i stedet, likevel fikk den daværende AUF-lederen noen måneder i fengsel. Det er rimelig sikkert at ingen i kirken vil bli straffeforfulgt på bakgrunn av dette, forhåpentligvis får de sin straff i himmelen.

I lys av dette grove bruddet på individets rett til fri religionsutøvelse gir det en fornemmelse av kvalme å tenke på hvordan prester og andre medlemmer av kirken kritiserer andre lands mangel på religionsfrihet.

Ansvarlig redaktør
Caroline Lang
redaktor@utopia.no

Nyhetsredaktør
Magnus Ø. Ormaasen
nyhet@utopia.no

Kulturredaktør
Gaute Beckett Holmslet
kultur@utopia.no

Layoutansvarlig
Tonje Helen Karlsen
Tonje@utopia.org.uit.no
Julia Zazhigina
Julia@utopia.org.uit.no

Fotoansvarlig
Marius Hansen
foto@utopia.no

Nettredaktør
Stefan Amlie
it@utopia.no

Redaksjonen
Christine Nilssen
Gry Luke Muggerud
Ingeborg Henriksen
Ingvild Ludvigsen
Joke Verwaard

Karoline Flaata
Karoline Roti
Line Johanna Landa Hanøy
Mariann Strand
Marie S. Johansson
Natalie Godeseth
Petr Fagereng
Tord Olander Pedersen
Trygve Ø. Sørensen
Vegard Austli Kjøsnæs

Åsne Ø. Høgetveit

Marerittet fortsetter for flygerutdanningen

TRUET: Flygerutdanningen ved Universitetet trenger ytterligere 30 millioner kroner for å opprettholde tilbudet.

En oppgitt Jarle Aarbakke, rektor ved Universitetet i Tromsø, mobiliserer politikere og næringslivsfolk i Tromsø for å permanent fullfinansiere flygerutdanningen.

Studenter uten støtte

- Vi har tatt opp to kull på 12 studenter som er blitt lovet en bachelorgrad, men for at disse skal kunne fullføre den praktiske delen av studiet trenger vi finansiering fra Stortinget og Regjeringen, sier Aarbakke. For å holde løftet overfor dagens flystudenter har vi

bl.a. blitt nødt til å kontakte det svenske Universitetet i Lund som har en tilsvarende utdanning, fortsetter han.

Aarb ikke måtte kjempe en lang og tung kamp for å få flygerutdanningen til Universitetet i Tromsø, men kampen er enda ikke over. - Etter møtet med statsråd Åsland i mai 2008 ble det avgjort at klagen for ESA ikke var til hinder for den ordningen vi har i dag, sier Aarbakke. Universitetet i Tromsø fikk i tråd med dette tildelt 10 millioner kroner for å etablere utdanningen. Videre sier Aarbakke at de så på støtten som en startkapital. Det ble

tatt for gitt at de også ville få dekket de 30 millionene som trengtes for å fortsette utdanningen.

Samlokalisering etter fusjonen

Etter fusjonen mellom Høgskolen og Universitetet i Tromsø har det blitt arbeidet med å finne synergier. I denne sammenheng har de innrettet seg i tråd med løftene de fikk vedrørende flygerutdanningen.

- Vi har sendt inn et forslag om samlokalisering av utdanningen for sjøkapteiner fra Høyskolen og utdanningen for flykapteiner fra Universitetet, sier Aarbakke. Vi har jobbet for en felles lokali-

sering av simulatorer, samt felles tema som sikkerhet og menneskelige faktorer. Etter fusjonen fikk vi muligheten til å se på dette samlet, fortsetter han.

Behovet i nordområdene

- Staten betaler velvillig når det skal bevilges penger til f.eks. tannlegeutdanningen. Det samme må gjelde for flygerutdanningen når vi har behov for flygere. Behovet finnes for det første innenfor helsevesenet når pasienter trenger å transporteres med fly. For det andre innen næringslivet, i mangel av jernbane. For det tredje kan det

være behov innen fritid. Det er helt ubegripelig at myndighetene ikke er mer opptatt av dette, avslutter Aarbakke.

Tekst: Trygve Sørensen

Illustrasjonsfoto: Marius Hansen

Utopia
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
Telefon: 776 45 901
Telefaks: 776 45 199
www.utopia.no
redaktor@utopia.no

Trykk
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg
(PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske

spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040
Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig avisomtale,

oppfordres til å kontakte redaksjonen. Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

Si din mening
Kronikk maks 5000 tegn inkl. mellomrom.
Kommentar maks 3000 tegn inkl. mellomrom.
Debattinnlegg maks 2500 tegn inkl. mellomrom.

Tips oss!
www.utopia.no

Redaksjonsmøter
Onsdag 11. februar kl. 20.00, Driv, 3. etg.
Mandag 16. februar kl. 16.15, Teorifagsbygget hus 2

pressens faglige utvalg
PFU

Dårlig informasjon studentdemokrati

Fakultetsvalgene er preget av dårlig oppmøte. Dette åpner for kopping av valgene og problemer med representasjon, sier valgforsker Marcus Buck ved Universitetet i Tromsø.

Forrige utgave av Utopia ble debatten rundt valgordningene ved studentvalgene tatt opp igjen, og uenigheten mellom studentpolitikere var tydelig. Debatten har i hovedsak dreid seg rundt spørsmål om valgordningen er demokratisk, om det er for enkelt å kuppe valgene og da særlig fakultetsvalgene, og om ordningene rundt valget av arbeidsutvalget (AU) og den sittende studentstyrelederen.

Åpner for kopping

Et av debatttemaene har vært om det er for lett å manipulere fakultetsvalgene som er preget av å ha veldig dårlig oppmøte.

- Kopping har vært på dagsorden i all tid, sier Buck. Det finnes ikke noe udemokratisk ved å kuppe valgene, det betyr bare i prinsippet at man har organisert seg i forbindelse med valgene, det er helt legitimt og kan også sees i vanlig politikk.

- I systemer med lav valgdeltakelse er det de med særlige interesser som stiller opp og sikrer seg representasjon, fortsetter han. Valgdeltakelsen ved studentvalgene er lav og kommer sannsynligvis heller ikke til å stige, studentene er inne på universitetet kun i en begrenset periode, poengterer Buck.

Problem med direktevalg

Buck mener det er de som i utgangspunktet er politiske aktive og interesserte som stiller opp ved slike valg og de kjenner også ofte sin besøkelsestid i forhold til valgene, fortsetter Buck. - Den andelen er generelt veldig liten, og da får man lav valgdeltakelse. Lav valgdeltakelse åpner for kopping og det åpner for vennetjenester, men så lenge det ikke finnes stemmeplikt er det ingenting udemokratisk ved det, sier han.

- Den valgmodellen som i stor grad var vanlig før var allmøtemodellen, der man direkte valgte representanter. Disse valgene ble det gått bort fra for å sikre hemmelig stemmegivning. Ved en allmøtemodell så kan alle se hva

VIKTIG MED INFORMASJON: Valgforsker Marcus Buck mener dårlig informasjon rundt studentstyrevalg kan føre til demokratiske problemer.

man stemmer, og da kan man føle seg presset til å stemme på en viss måte. Dette er også problematisk, det er fordeler og ulemper ved begge valgmodellene.

Dårlig informasjon

Mange studenter som har klaget på dårlig informasjon rundt fakultetsvalgene, er mangel på informasjon problematisk?

- Det at det er dårlig informasjon rundt fakultetsvalgene er et mye større demokratisk problem.

Jo dårligere informasjon det er rundt valgordningene, jo større demokratisk problem er det, poengterer Buck.

- Det skal ikke være vanskelig å avgi stemme, hvis det er sånn at informasjonen ikke tilflyter de som har stemmerett så er det noe man må ta tak i. Hvis studentvalget fremstår som for kryptisk og komplisert for velgerne, så er det også et demokratisk problem. Det får være opp til de i studentstyret å

sørge for tilstrekkelig informasjon rundt valgene, sier han.

Forskjeller i deltakelse

- Hvis det viser seg slik at valgdeltakelsen mellom listevalgene og fakultetsvalgene er veldig forskjellig så er også det et demokratisk problem, for da vil det si at det sitter flere representanter i studentstyret som har langt mindre stemmer bak seg enn andre. Samtidig da som at de da kan ha et flertall i stu-

dentstyret, det kan være problematisk sett ut i fra et rettferdighetsdelingsprinsipp, avslutter Buck.

Tekst: Mariann Strand

Foto: Arkiv

svekker

t

BAKGRUNN FOR SAKEN

■ Ved forrige studentstyremøte tok Sosialistiskstudentlag (SSL) til orde for en ny valgordning ved studentvalgene, argumentet var at dagens valgordninger lett kan manipuleres og da spesielt fakultetsvalgene.

■ SSL representant Fritjof Eide mente at vårens valg av representanter til Arbeidsutvalget (AU) avslørte disse svakhetene i systemet. Eide mente det foreligger en skjev fordeling i AU og fremmer nå å innføre direkte ledervalg, med bakgrunnsargument om å sikre studentenes stemmer.

■ Studentstyresleder Andreas Willersrud sa seg uenig i utsagnet om skjev fordeling, og mente at det er viktig å se helheten i studentdemokratiet, der det er et flertall av fakultetsrepresentanter. Han argumenterte for at AU nå har en fakultetsvalgt studentpolitisk ansvarlig og at dette gjenspeiler bredden i representasjonen.

Anakronisme

Språkrådet: Det å sette noe inn i feil tidsepoke; foreldet synsmåte, Tromsøs største anakronisme selger kaffe, av og til.

Det er en hvilken som helst mandag i semesteret, noen vil kanskje hevde at det er formiddag, men for enkelte av oss er det i høyeste grad morgen. Hjernen kjennes ut som om den er pakket inn i en godt brukt oppvaskklut og hver minste fiber i mitt legeme skriker i vill protest mot den udemokratiske beslutningen som ledet meg ut av sengen denne dagen.

I slike situasjoner er det bare en eneste ting som kan få systemet i gang: ukritiske mengder kaffe og snus. Eller som den halvkjente golferen John Daly så godt formulerte det: Jeg tror nikotin pluss koffein er lik protein.

Kantinen på Teorifagsbygget er inne i sin stille formiddagstime, rusket fra frokosten har avtatt, mens lunsjserveringen bare så vidt er i gang. Jeg heller opp min første morgendose, stiller meg ved kassen og venter på at noen skal nedverdige seg til å ta i mot mine lett tilegnete penger og der blir jeg stående. Mens jeg i mitt stille sinn allerede ser for meg all den velrettede sarkasmen min foreleser vil ta i bruk mot sin desidert trøtteste student ser jeg meg rundt. Bak den ene disken står ikke mindre enn tre av samskipnadens ansatte parate til å servere sultne studenter varm lunsj, bak smørbrøddisken står to ansatte og myser inn i varebeholdningen uten en bekymring i verden, ved salatbaren står ytterligere to ansatte og prater om noe som unektelig må være interessant. Jeg står fortsatt ved kassen med min kaffekopp og en mynt som blir stadig svettere og skitnere der den ligger i den stressete håndflaten min. Et nytt blick på mine omgivelser bekrefter det jeg trodde: Jeg er den eneste kunden, men 7 ansatte per kunde er da ingen grunn til at jeg skal få ordentlig service.

Det velkjente norske begrepet velferdsstat kom gradvis inn i befolkningens bevissthet i etterkrigstiden. Selve begrepet har lange røtter som stammer minst tilbake til Otto von Bismarcks stats sosialisme. En av de første konsekvensene av det norske velferdssystemet i etterkrigstiden var den massive sysselsettingen som fant sted. For å få i gang hjulene ble det å ansette folk et mål i seg selv. Flere lønsmottakere betydde flere mennesker med kjøpekraft som igjen betydde flere kunder for næringslivet. Dette er grunnsteinen i ekspansiv finanspolitikk, et begrep som i det siste har fått en renessanse utenfor samfunnsøkonomenes kretser. For den jevne nordmann fikk denne politikken sitt utslag i at mange mennesker ble ansatt i jobber som det strengt tatt ikke var nødvendig å utføre. På offentlige transportmidler hadde man for eksempel en til å kjøre, en til å ta i mot betaling og muligens også en til å rive av billettene og rekke dem til kundene. Det ble ansett som mer samfunnsmessig å ha tre underarbeidete ansatte, med moderat lønn, enn å ha en overarbeidet ansatt med god lønn til å gjøre samme jobb. Dette var ikke

bare ekspansiv finanspolitikk, men en sosial sysselsettingspolitikk i tråd med det mange hevder var den tids idealer.

Det var på denne tiden norske offentlige bygg ble regelmessig vedlikeholdt og staten hadde monopol på så vel biler som allmennkringkasting. Snakker man med riktige mennesker vil de omtale dette som den norske gullalderen. Tiden da alle var sosialdemokrater, statsministeren bodde i en treroms på Torshov og optimistisk solidaritet rådet i samfunnet. Min tilårskomne bestemor tenker med stort vemod og mye nostalgi tilbake på denne tiden som hun regner som tapt for alltid, hun har dessverre ikke mulighet til å spise i UiTs kantiner.

Kantinen i teorifagsbygget er på overflaten nyoppusset, ren, delikat og ser definitivt ut å høre hjemme i det 21. århundret. Ser man derimot på selve kantinen, og ikke bygget som tilfeldigvis huser den, er det slående hvor mye den minner om et offentlig arbeidsprosjekt på 50-tallet. Den er til enhver tid mer eller mindre overbefolket av ansatte som ikke kan jobbe i fullt tempo, noe slikt hadde rett og slett vært usolidarisk da dette unektelig hadde eksponert hvor mange mennesker som gjør hvor mye.

Kantinestaben minner således ganske mye om de underarbeidete masser som hadde en arbeidsmengde som bare utgjorde en brøkdel av en full arbeidsdag, men likevel fikk utbetalt full lønn. Ser man med den riktige type øyne er det nesten så man kan se hvordan det 21. århundrets interiør kjemper en innbitt, men forgjeves, tidskamp mot det 20. århundrets ansatte. For en gangs skyld virker det som om fortiden seirer.

På mange måter er dette en god ting. Det er fint å vite at enkelte ting forblir omtrent som de var. Det er oppmuntrende og nesten beundringsverdig at det fremdeles finnes arbeidsplasser som setter sine egne ansatte foran de tidsriktige kravene om effektivisering, innsparinger og modernisering.

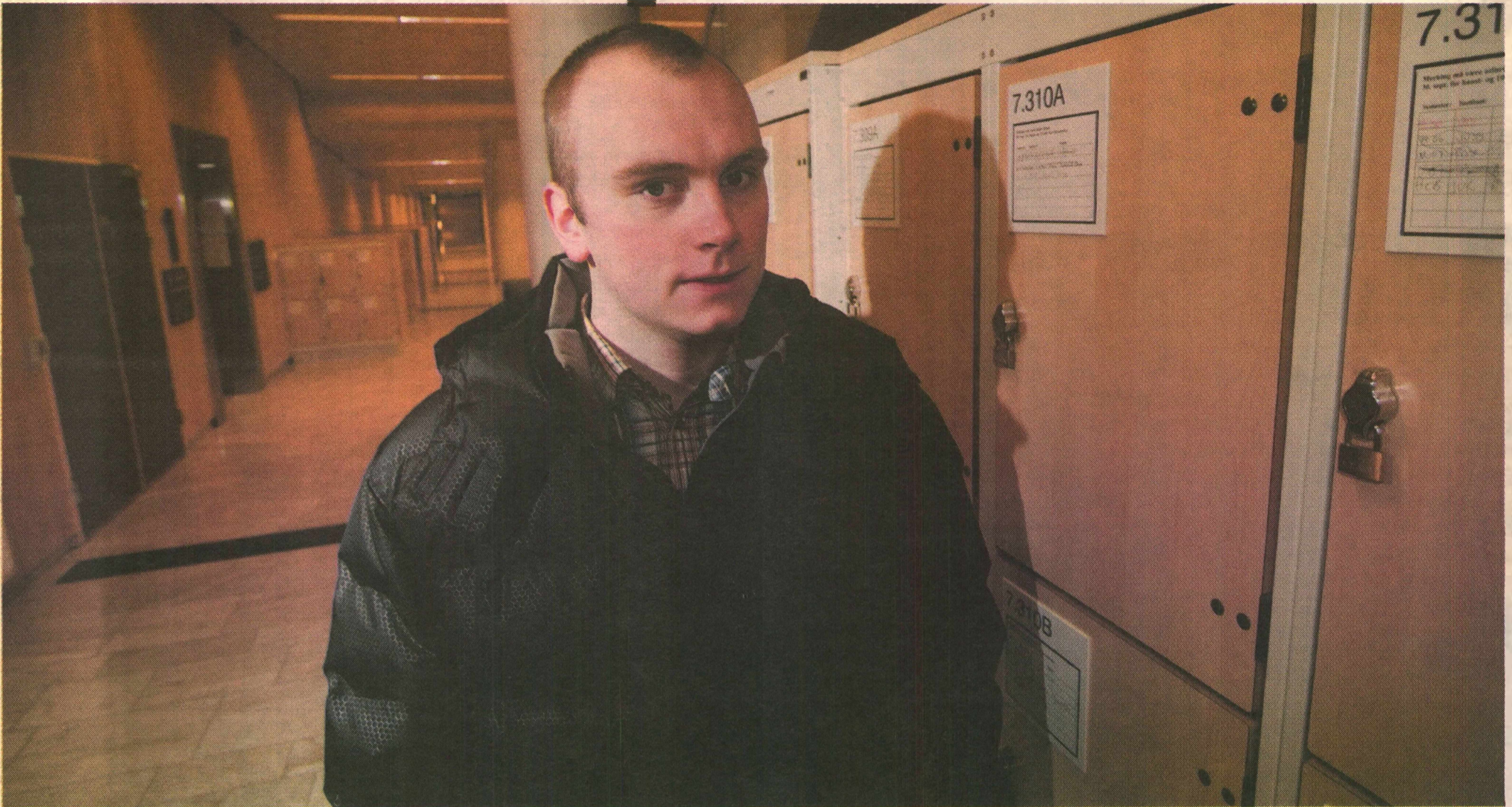
Effektivisering kan nemlig være et skjellsord. Begrepet effektivisering rommer noen ganger det verste med det åpne moderne samfunn. Der alt kan kvalitets-sikres og etterprøves og hvor man således kan definere og oppsummere alt med et tall med fortegn.

Ser man tingene med nevnte øyne kan det noen ganger være på grensen til vakkert å se hvordan det moderne effektivitetskravet for en gangs skyld må vike for hensynet til mennesker, for deres trivsel, velvære og velferd. På gode dager er Universitetets kantiner ikke bare enda en anakronisme, men et vitnesbyrd om at effektivitet og lønnsomhet ikke er alt som betyr noe.

Men ikke på mandager, da vil jeg bare ha kaffe.

Tekst: Dr. Chinaski

Frastjålet verdisaker i låst skap

FORTVILET: Jusstudent Mats Aas fortviler etter å ha blitt frastjålet sin bærbare PC, brillene og pensumbøker fra hans personlige skap.

Frekke tyver stjal jusstudent Mats Aas' bærbare PC, briller og pensumbøker fra hans private oppbevaringskap i Teorifagsbygget.

I starten av februar opplevde jusstudent Mats Aas alle studenters mareritt. Etter å ha låst sin bærbare PC, lesebrillene og pensumbøkene inn på kvelden, kom han til tomt skap dagen etter.

– Det tok litt tid før jeg innså hva som hadde skjedd, siden skapet faktisk var låst da jeg åpnet det på morgenen, sier Aas og fortsetter:

– Det som sannsynligvis har skjedd er at tyvene har vridd med stor styrke på selve skaplåsen, uten å røre selve hengelåsen, tror Aas.

– Trodde det var trygt Nettopp at hengelåsen ikke var rørt kom som den største overraskelsen på den uheldige jusstudenten.

– Man tror jo at det er trygt å låse inn tingene sine i skapet sitt på Universitetet, men det er det tydeligvis ikke. Hadde jeg visst at låsen var så lett å vri om hadde jeg nok tatt med meg verdisakene hjem om kvelden, poengterer han.

Naturlig nok reagerte han med fortvilelse og frustrasjon når han oppdaget tyveriet.

– Jeg hadde mye viktig skolearbeid på PC-en, i tillegg til mange uerstattelige private bilder. Det er rett og slett veldig kjipt, sier Aas.

Første skaptyveri

Kathrine Pettersen, eiendomsdirektør på UiT, beklager situasjonen Aas har havnet i. Så vidt hun vet er dette første gang en student har opplevd å bli frastjålet eiendeler fra sitt private skap.

– Det er veldig synd. Likevel kan vi aldri garantere oss mot tyver og kjeltringer. Universitetet er jo åpent for allmennheten, og vi ønsker ikke å installere overvåkningskameraer over alt, selv om det kan ha en viss preventiv virkning, sier hun. Pettersen råder imidlertid studentene til å kjøpe seg kraftige hengelåser til å ha på skapene sine.

– Store og tjukke hengelåser lar seg ikke vri om så lett. I tillegg slites låsene med tiden, så det

kan være lurt å bytte dem ut med jevne mellomrom, poengterer hun og fortsetter:

– Eventuelt kan man vurdere å rett og slett ta med seg alle verdisakene sine med hjem om kvelden.

Universitetet har ikke tatt stilling til hvorvidt de har et erstatningsansvar i situasjoner hvor studenter opplever å få frastjålet innelåste verdisaker fra deres personlige oppbevaringsskap.

– Dersom det kommer et eventuelt krav mot Universitetet skal vi diskutere det da. Dette har aldri vært en aktuell problemstilling for oss før nå, sier eiendomsdirektør Pettersen.

Tviler på oppklaring

Selv om Mats Aas har anmeldt saken til politiet, har han liten tro på at saken vil bli oppklart slik at han kan få eiendelene sine tilbake.

– Det har jeg ikke noen tro på. Siden tyvene ikke har blitt fanget opp på videokamera har nok politiet ingen spor å gå etter, dessverre, poengterer han.

Aas har fått tidlige signaler fra sitt forsikringselskap om at han kan få refundert utgiftene gjennom innboforsikringen. Han må imidlertid betale en egenandel på 3 000 kroner.

– Det er veldig sure penger, konstaterer jusstudenten.

To tyverier på Kraft

To kunder på Kraft har blitt utsatt for tyveri av verdisaker siden nyttår, ifølge daglig leder Bjørn Brækkan.

– Det har dreid seg om verdisaker som ikke har vært innelåst i skap. Vi oppfordrer derfor alle kundene våre til å låse inn tingene sine når de trener, sier han.

I fjor ble Kraft utsatt for jevnlig tyverier hvor gjerningsmennene brøt opp skapene i garderobene. Senere viste det seg at tyvene var kunder på treningssenteret.

– Etter dette fikk vi forsterket skapene våre. Det er derfor helt trygt å bruke disse, understreker Brækkan.

Statsrådsgave til UiT

Statsråd for forskning og høyere utdanning, Tora Aasland, hadde med en gave på syv millioner kroner da hun gjestet Tromsø for å markere fusjonen mellom Universitetet og Høgskolen.

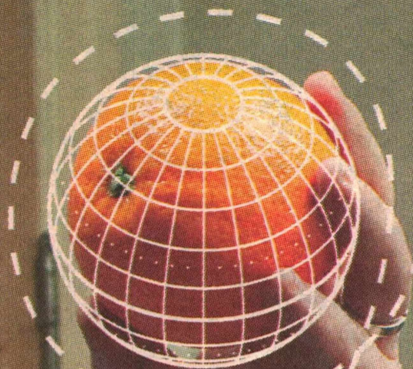
Gavepakken er todelt, hvorav fem millioner går til å ruste opp de gamle høg-

skolebygningene, mens to millioner går til den nye lærerutdanningen.

– Vi ønsker å stimulere til samarbeid og følger den økonomiske situasjonen ved den nye institusjonen svært nøye, sa Aasland da hun holdt hovedtalen under fusjonsmarkeringen sist lørdag.

40320 km/h

master orbit:

37250 km/h

A
B
36200 km/h

Jo mer du studerer, desto flere strenger får du å spille på

Satser du på en mastergrad i stedet for en bachelor, investerer du smart i din egen fremtid. Ikke bare får du flere valgmuligheter når du skal ut å finne deg en jobb, men du får også høyere lønn. Masterstudenter er attraktive for næringslivet fordi en master gir den kompetansen de trenger.

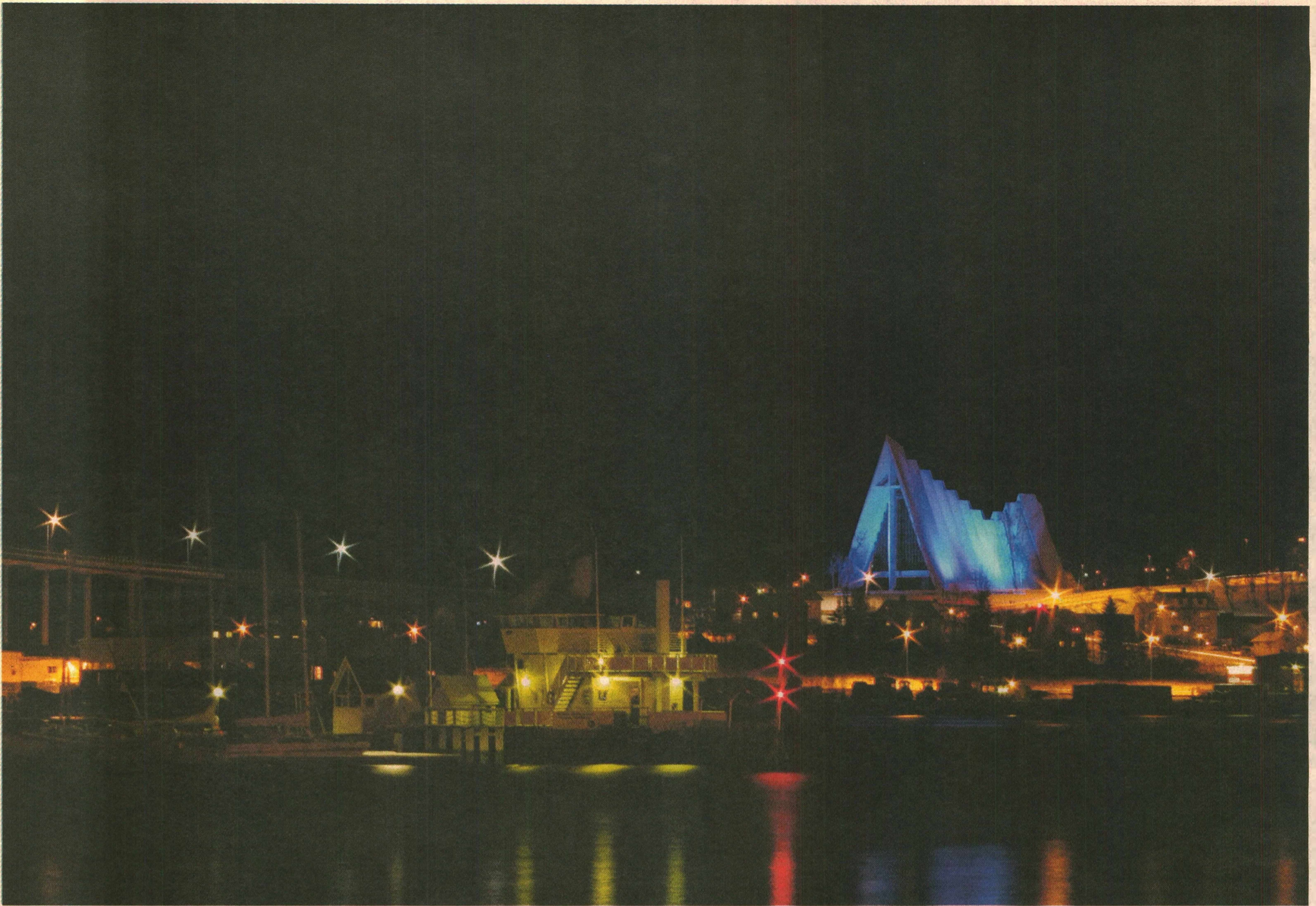
Tekna er organisasjonen for deg som planlegger en master innen teknisk-naturvitenskapelige fag. Som studentmedlem i Tekna får du et viktig nettverk, gratis forsikring og hjelp til fremtidig jobbsøking.

Tekna har over 50 000 medlemmer, og av dem er 8 000 studenter. Meld deg inn du også på www.tekna.no

Tekna

www.tekna.no

UFREVELLIG MEDLEM?: Sjansane er store for at du er medlem av Den norske kyrkje utan å vite det sjølv.

Skal rydde opp i medlemslistane

Sjansane er store for at du er ufrivillig medlem av Statskyrkja utan å vite det sjølv. Nå lover kyrkja å ordne opp.

På nettsidene til Den norske kyrkja kan ein lese at per 01.01.2007 var det 3 871 513 personar busett i Noreg med medlemskap i kyrkja. Dette er eit veldig høgt tal, noko som er med på å legitimere statskyrkja. Men det viser seg at ikkje alle er medvetne medlemmar.

Prøvar å luke ut

Ifylgje forskriftene som gjeld for innmelding og utmelding av kyrkja stend det mellom anna at ein må vera døypt og ta personleg kontakt med kyrkjebokføraren lokalt for å verta medlem. Likevel finn ein del udøypte ut at dei jamvel stend som medlem i kyrkja, utan at dei visste det.

– Ein del folk som ikkje skulle vera der hamna inn i medlemsregisteret då kyrkja la om dette for ein femten år sidan, fortel informasjonssjef i Kyrkjerådet, Gunnar Westermoen, på spørsmål frå Utopia.

– Men me arbeider heile tida med å luke ut desse. Mellom anna vil folk finne ut om dei er medlem av

statskyrkja ved neste kyrkjeval, seier Westermoen. Då vil nemleg alle som er medlem få tilsendt valkort. Dette er ein del av ein demokratireform i kyrkja, men vil og hjelpe til med å gjera folk merksame på om dei er medlem i Den norske kyrkja eller ikkje.

– Det er på tide at kyrkja får rydda opp i dette, medgir han.

– Ikkje kyrkjas feil

Det er ei gledeleg nyhende både for Human-Etisk Forbund og andre trus- og livssynssamfunn utanfor statskyrkja, meiner pressesjefen til Human-Etisk Forbund, Jens Brun-Pedersen. – Dette rotet har førd til mykje ekstraarbeid og tapte pengar for oss andre. Så me håpar at det kan få ei løysing no, legg Brun-Pedersen til.

– Det er eit viktig prinsipielt poeng at desse som ikkje er døypt reint juridisk ikkje er medlemmar, og det er ikkje snakk om tvangsinnmelding, legg Westermoen til. Dette poenget er viktig for å godtgjere at kyrkja som ein religiøs institusjon er rettkomen. Dåp er trass alt det grunnleggjande sakramentet.

– Men det bør og takast med at dette ikkje berre er kyrkja sin feil. Dei har søkt om pengar til å rydde opp

i dette tidlegare, men Kultur- og kyrkjedepartementet har ikkje tildelt noko, kan Brun-Pedersen meddele.

Tekst: Åsne Ø. Høgetveit

Foto: Julia Zazhigina

MEDLEMSKAP I STATSKYRKJA

■ Usikker på om du er medlem? Det finn du anten ut til hausten, eller så kan du ringe Kyrkjerådet på 23 08 12 00, oppgje personnummer og så finn dei det ut.

■ Stønaden til trus- og livssynssamfunn utanfor statskyrkja blir utreikna i høve til medlemstalet til statskyrkja, slik at høge medlemstal hjå kyrkja gjev lågare stønad til dei andre. For kyrkja har det derimot ingen økonomiske konsekvensar om medlemstalet er mindre enn ein tidlegare har trudd.

når livet blir for stort

eller for lite...

DEN NORSKE KIRKE

STUDENT presten

I TROMSØ

91342023 / 77644097

tor.stranda@adm.uit.no

<http://uit.no/studtjenester/957>

SiTø pusser opp

Nå tar SiTø i samarbeid med studentstyret tak i boforholdene i Tromsø. Det oppfordres også til at alle studentene engasjerer seg i saken.

Boligmelding i praksis

Ane Marthe Aasen, velferdsansvarlig og nestleder i studentstyret, la inn et forslag til SiTø en tid tilbake om et foretak om en boligmeldingsrapport. Studentstyret, ved Aasen, er interesserte i å lage en boligmelding for å kunne kartlegge tilstanden rundt boforholdene til studenter i Tromsø.

– Som velferdsansvarlig i studentstyret synes jeg at det er viktig å fokusere på boforholdene for å kunne øke trivselen til byens studenter, sier Ane Marthe Aasen til Utopia.

— "Vi oppfordrer alle studentene til å møte opp utenfor SiTø-kiosken førstkommande fredag klokken 13.00 for å bli med på befaringen"

– ANE MARTHE AASEN, VELFERDSANSVARLIG OG NESTLEDER I STUDENTSTYRET.

Tromsø kommune i samarbeid med SiTø og Studentstyret ved UiT setter opp en boligpolitikk hvor det nå blir tatt tak i boforhold og generell trivsel for studenter i Tromsø.

– Vi vil lage en boligrapport som skal rapportere hvordan studentene i Tromsø lever og bor, og jeg gleder meg til å få vite litt mer om tilstanden til boligene, understreker Aasen.

Vil ha med studentene

Det skal nå legges fokus på boligene rundt om i Tromsø for å øke kvalitetene og boligstanden for studenter i Tromsø og til dette trengs et engasjement fra Tromsøs mange studenter.

– Vi har et engasjement i studentboligenes standard, og har et ønske om at denne skal være så bra som mulig, og vi ønsker at studentene møter opp utenfor SiTø-kiosken kl. 13.00, førstkommande fredag, understreker Ane Marthe Aasen.

Studentene i Tromsø blir dermed oppfordret til å møte opp for å bli med på befaringen slik at SiTø og Studentstyret får flest mulige innspill og best mulig grunnlag til debatt.

– Vi vil veldig gjerne at studentene komme med innspill til hva som kan forbedres og hvilke tiltak som kan gjøres for forbedre boligstandard. Det er studentenes boliger og vi vil mer enn gjerne høre deres meninger, legger Guri Nilsen til.

Boligsjefen hos SiTø, Guri Nilsen, kan ikke si noe om hvorvidt liknende tiltak er blitt tatt tidligere.

– Så vidt jeg vet har ikke dette blitt gjort tidligere, derfor er det fint at Studentstyret la inn et forslag om å rapportere tilstanden studentene bor i, sier boligsjefen til Utopia.

Dette er et tiltak som blir gjort for å øke standen og SiTø har et håp om at studentene skal kunne trives enda mer i Tromsø om hjemmene deres er i god hold.

Tekst: Natalie Godeseth

Foto: Kjell-Sture Johansen

BLI MED: Ane Marthe Aasen, nestleder og velferdsansvarlig i Studentstyret, vil ha med studentene på befarings for å påpeke feil og mangler ved studentboligene de bor i.

PUNKTER SOM SKAL BEFARES

- Ventilasjon
 - Støydemping
 - Bad, eget og felles
 - Kjøkkenfasiliteter
 - Vaskeritjeneste
 - Inventar
 - Renhold fellesareal
 - Generell standard hybel/leilighet
 - Uteareal
 - Utvendig vedlikehold.
- KILDE:** Studentstyret

BOLIGKOMPLEKSER TIL BEFARING

- Prestvatnet: blokk
 - Prestvatnet: trehusene
 - Øvre Breivang
 - Stakkevollan
 - Mortensnes
 - Storelva
 - Forhåpningen
 - Elverhøy
 - Åsgårdveien: blokk
 - Åsgårdveien: trehusene
 - Storskogåsen I
 - Storskogåsen II
- KILDE:** Studentstyret

Fra andre studentaviser

UNIVERSITAS

Istapp-frykt i Oslo
Fallende istapper og snø gjorde mandag det å bevege seg utendørs på Blindern til en hasardiøs affære.

Studenter, ansatte og andre som befant seg utendørs på Blindern sist mandag risikerte å bli truffet av store isklumper og massive mengder snø som falt fra bygningene som følge av den sterke sola. Direktør i teknisk avdeling ved UiO, Frode Meinich, sier at han tar problemet alvorlig, og har satt ut av-isere på de mest utsatte stedene.

Bygningene er i prinsippet relativt godt sikret fordi det er flate tak, men det er jo litt ekstremt slik situasjonen er akkurat nå, sier Meinich til Universitas.no. Studenthelsetjenesten på Blindern fikk heldigvis ikke inn noen is-skadede oslostudenter.

STUDVEST:

Delte ut ulovlig reklame
Rundt 20 000 studentpakker på til sammen fire tonn reklame og vareprøver, ble uten tilatelse delt ut til studentene i Bergen i januar.

Det kreves tillatelse til å dele ut både flygeblader og vareprøver på kommunalt område, noe reklamebyrået Inform media ikke har søkt om, ifølge Studvest.

Gro Haarvik fra reklamebyrået som står bak utdelingen, sier de ikke visste at det måtte søkes om tillatelse hos kommunen.

Vi har kontaktet jurist på dette, og fått beskjed om at det ikke var nødvendig. Hvis det er påkrevet kommer vi til å søke om tillatelse neste gang.

Haarvik tror et avslag ville skapt store reaksjoner blant studenter:

Det ville ikke vært populært. 99,9 prosent av studentene er kjempeglade for å få studentpakkene, tror Haarvik.

UNDER DUSKEN:

Fortsetter som NTNU-rector

Styret ved NTNU har vedtatt å tilsette Torbjørn Digernes

(61) som rektor for en ny åremålsperiode, melder Under Dusken via ntnu.no

Styret vedtok 26. januar enstemmig å tildele NTNUs sittende rektor en ny åremålsperiode. Den starter formelt den 1. august 2009, varer i fire år og blir Digernes' andre periode.

Opprinnelig var det tre søkere til stillingen, men den ene, som ba om å få være anonym, har siden trukket søknaden. Den andre var kjemiprofessor Leiv K. Sydnes ved Universitetet i Bergen. På NTNU velges ikke rektor av studenter og ansatte, men tilsettes av universitetets styre.

Åpen og inkluderende

Lave sofaer, lave bord og en overveldende følelse av tilhørighet. Med en gang man kommer inn på Alnor nettverkskafé, blir man møtt med store smil, en hilsende hender og et trivelig kakebord.

Rommet er fullt av kvinner og barn i alle aldre og av varierende tro. Kakebordet tømmes sakte men sikkert, og samtalen flyter lett.

Vi ville gjøre noe for å møte den økende skepsisen blant skeptikerne i Tromsø, og vise at vi ikke er noe annerledes selv om vi har et annet trossyn, sier Rahma Søvik, en av initiativtakere til nettverkskafeen.

Faglig debatt

Lørdag 31. januar sparket kvinnene i Tromsø muslimske miljø i gang Alnor nettverkskafe, hvor man hver siste lørdag i måneden inviterer på kaffe, te, frukt og kaker og til diskusjon rundt månedens tema. Til nettverkskafeen inviteres det fagfolk eller spesielt engasjerte mennesker, som forteller om- og pisker opp til diskusjon rundt månedens tema. Denne gangen var det tre kvinner fra Palestinakomiteen i Tromsø som var spesielt invitert, hvor tema var *Palestina: Solidaritet, samarbeid og vennskap*.

Det er et interessant tema, som er viktig å belyse, og først etter dette møte forstår vi hvor stor ressurs vi har i denne byen, og ikke minst i initiativ- og deltakerne her, sier Elisabeth Sausjord, fra Palestinakomiteen.

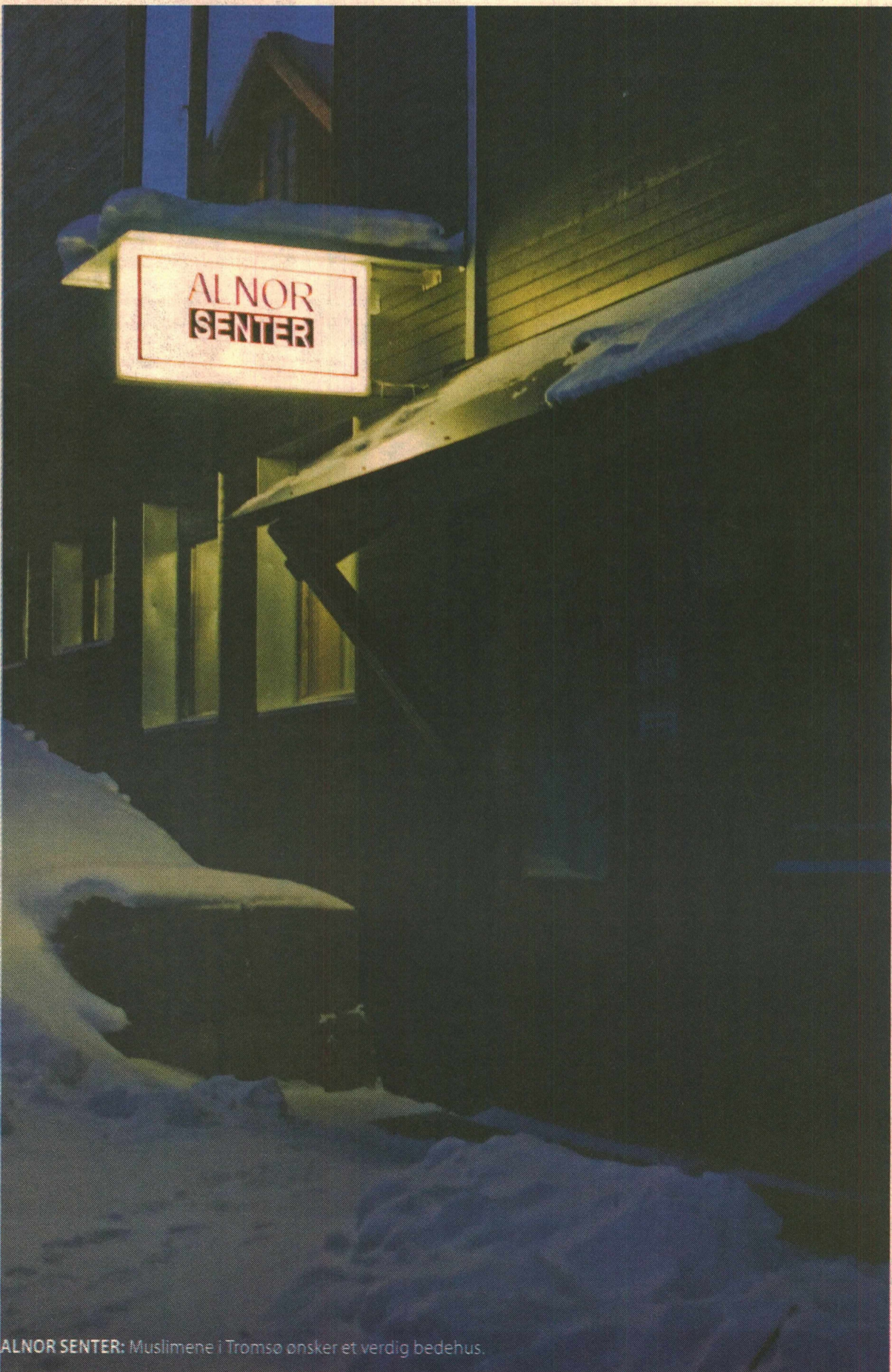
Astrid Eriksen, leder for vennsapsbyprosjekt mellom Tromsø og Gaza, delte sine erfaringer som solidaritetsarbeider i Libanon, og fortalte om prosjektet som foreløpig har fått tre års støtte, noe de håper å få gjort om til fem år. Sammen med Pernille Hjertø, som også var invitert, lagde hun ungdomsgruppe på Tvibit. Ungdommer i Tromsø får frem engasjementet, sier Eriksen. Hun fortsetter videre med, nå ble vi ikke OL-by, men vi kan være solidaritetsby, noe som er mye bedre.

Tekst: Caroline Lang

Foto: Marius Hansen

BIDRAR: Pernille Hjertø (til høyre) og venninnen støtter offrene i Palestina ved å bidra med salg av palestinasjerf.

ALNOR SENTER: Muslimene i Tromsø ønsker et verdig bedehus.

Sparket i gang

Internasjonalt seminar

Torsdag 5. februar åpnet kulturhuset for årets første internasjonale seminar, hvor Nils Butenschøn, direktør ved Institutt for menneskerettigheter ved Universitetet i Oslo, sparket i gang vårprogrammet med temaet Israel og Palestina.

Lokalet var overfullt av engasjerte og interesserte mennesker, og Butenschøn selv bemerket at det var nesten som å være tilbake på 70-tallet, hvor aktivister flokket seg sammen og viste et generelt høyere initiativ og engasjement rundt menneskerettighetsaker enn hva vi tilsynelatende gjør i dag.

- Jeg er overasket, og veldig fornøyd med oppslutningen rundt seminaret, veldig trivelig og intim atmosfære, sier Butenschøn.

Seminaret tok grunnleggende for seg historien og bakgrunn for konflikten, og gikk igjennom punkter som "sentrale problemstillinger" "utgangspunktet", "hvordan forstå en jødisk stat", samt "Israel og de okkuperte områdene".

Etter forelesningen var det satt av en time til spørsmål og innspill. Spørsmålene var mange, og tok opp både temaer fra forelesningen og andre kritiske synspunkter.

- Det var en veldig oppegående gjeng med avanserte spørsmål å ta fatt på, sier Butenschøn, før han dro av gårde til en sen middag på Skarven.

**TEKST: CAROLINE LANG
FOTO: CAROLINE LANG**

INTERNASJONALT SEMINAR: Elisabeth Sausjord fra Palestina komiteen. (Venstre)

Omstridt i USA

Nils Butenschøn mener amerikanere flest ser annerledes på konflikten i Midtøsten enn det vi gjør i Europa.

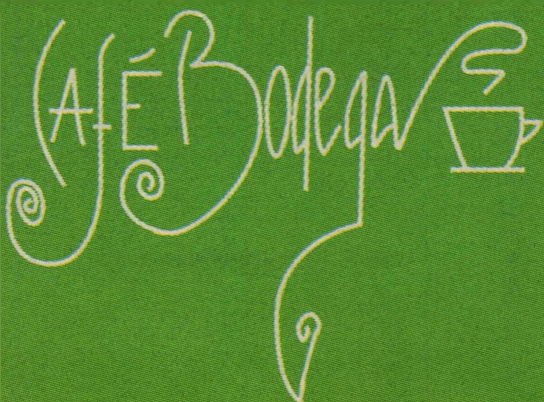
- Dette er et mye mer omstridt spørsmål i USA enn hva vi er klar over. Israel definerer amerikansk Midtøsten-politikk, mener Nils Butenschøn, direktør ved Institutt for menneskerettigheter ved Universitetet i Oslo.

- USA og Israel er begge settler- eller bosettersamfunn. Disse har behov for å etablere en sterk ideologi som rettferdiggjør det nye samfunnet, noe som skaper en form for fellesskap mellom de to nasjonene.

- Både i sammenheng med det gamle og på grunn av ytre fiender skaper det sympati for Israels settlersamfunn. Religionen kommer i tillegg, poengterer Butenschøn.

ENGASJERT: Nils Butenschøn på årets første Internasjonale Seminar

Studensamfunnets Café Bodega.
Høy musikk - lave priser!
Åpen hverdager 12.00 - 18.00
Du finner oss i Teorifagbygget, hus 2 plan 1.

Hver fredag: HAPPY HOUR!
Alle varme drikker gratis!

KILROY søker ambassadører i Tromsø!

**Er du student og glad i å reise?
Da er det kanskje deg vi er ute etter!**

Arbeidsoppgaver for ambassadøren:

- Distribuere KILROY magazine & flyers (ca 1 gang/mnd)
- Arrangere og stå på stands (ca 1 gang/semester)
- Samarbeide med og følge med i studentmiljøer, hva bør KILROY være med på?
- Evt. delta på messer og andre events

Vi ønsker at du:

- Er student på universitet/høyskole
- Er utadventt, engasjert og entusiastisk
- Er ansvarsfull og selvstendig
- Er interessert i reiser, fordel med reiseerfaring
- Har minst ett år igjen av studiene dine

Send søknad på mail til:

lhau@kilroytravels.no snarest og innen 25. februar 09.
For spørsmål ta kontakt med Lise Haugan på tlf 23 10 23 08.
Lønn etter avtale.

Tlf: 026 33

kilroytravels.no

KILROY
travels

Great job opportunity for people with good language skills!

Arctic Guide Service AS and Tromsø Guide Service are the main companies offering guiding services in Tromsø, Lofoten and Nordkapp.

In 2009 we expect to guide around 40 000 tourists from 80 Cruise ships in Tromsø, a similar number in Lofoten, and around 10 000 pax in Nordkapp.

In addition to the Cruise ships, we guide tourists from the Coastal Steamer (Hurtigruten) all year round, and we also have private groups hiring our guiding services.

Together, AGS and TGS can offer our guides around 5000 guiding assignments this year.

The languages we guide in are: German, Italian, Spanish, French, English and Norwegian.

A typical guide assignment lasts from three to four hours, and guides with the right language combinations can guide practically every single day. We underscore the word can because our guides are the ones deciding how much they want to work; we offer our guides all the assignments that match their language combinations, and they confirm those assignments which suit their schedules.

Of course we expect our guides to work as much as possible in the months of June, July, and August, when we have the most assignments, and when the most money is made (the base salary is kr.190 per hour).

For more information about our companies and this job offer please visit us on the web at:

www.tromsoguideservice.com

Tildeling av støttemidler til studentforeninger

<http://uit.no/studstyret/reglementer/3>

Studentstyret og Studenttinget vil informere alle studenter at fristen for å søke på den lille semesteravgiftsfordelingen er **1.mars 2009**

Støtteberettigede foreninger er foreninger som:

- Arbeider for å fremme en studentgruppes interesser og / eller deres sosiale og faglige miljø.
 - Ikke mottar tilskudd på annen måte direkte eller indirekte fra semesteravgiftsmidlene.
 - Har hovedvekten av sin studentmasse blant studentene ved UIT.
 - Har innkalt og avholdt årsmøte innen søknadsfristen.
- For mer utfyllende reglement se vår hjemmeside.

Det er Studentstyret og Studenttingets AU som leverer innstilling til fordelingen. Det er en høringsfrist på 1. uke. Høringen skjer fra 18.mars, og vedtak vil fattes på felles studentstyremøte 25. mars.

BARNEHAGEPLASS HØST 2009

Søknadsfristen for opptak til studentbarnehagene er **15. mars**.

I år må alle sende inn søknaden elektronisk. Informasjon om barnehagene, søknadsprosessen og link til søknaden finnes på

www.sito.uit.no

Spørsmål? Kontakt:

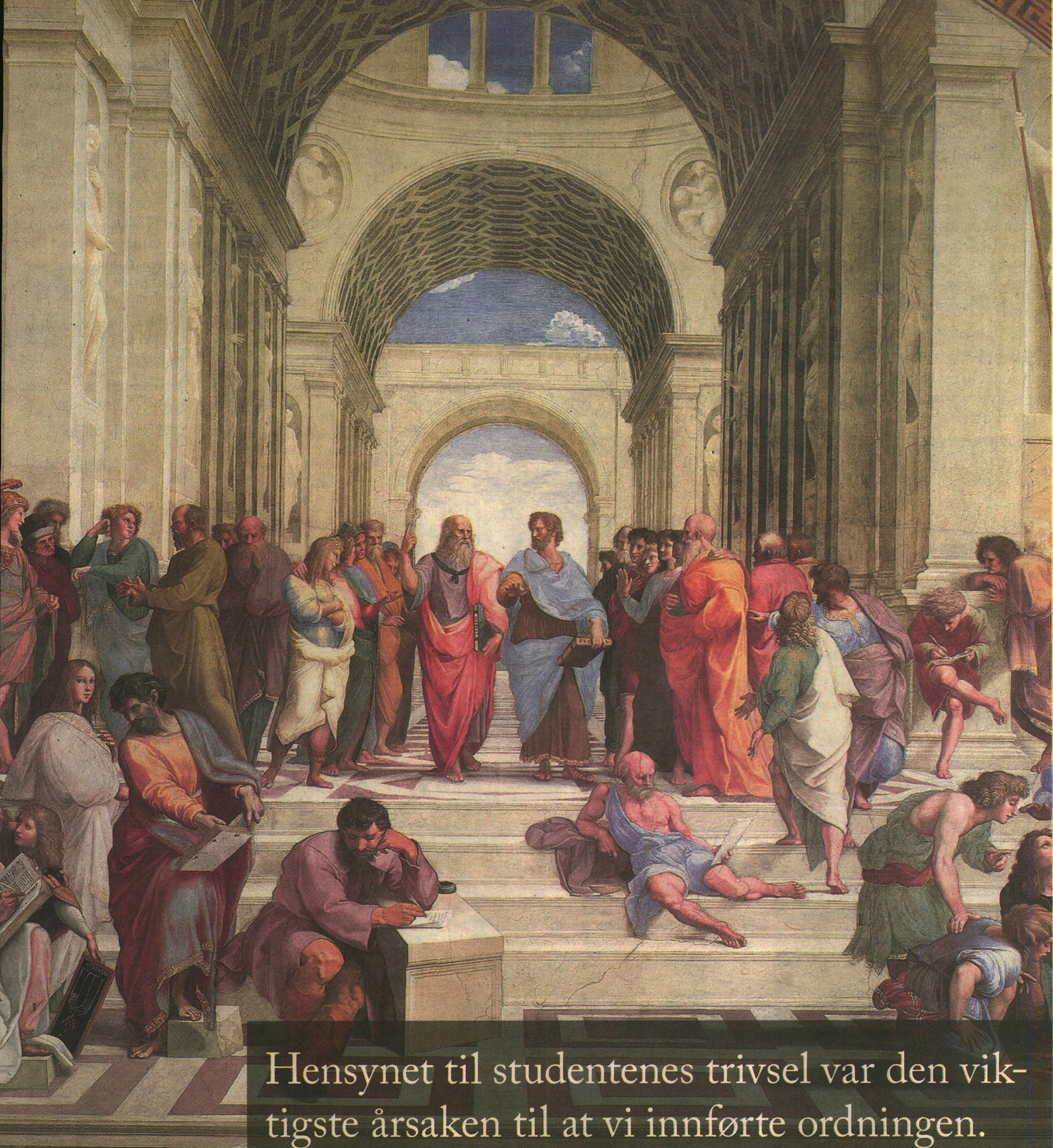
Kjerstin Carlson, 77 64 90 37,
kjerstin.carlson@sito.uit.no
Rita Heimland, 77 64 90 01,
rita.heimland@sito.uit.no

STUDENTSAMSKIPNADEN
I TROMSØ

40

Debatt

Hensynet til studentenes trivsel var den viktigste årsaken til at vi innførte ordningen.

Boligavdelingen, SiTø

Lovlig boligpraksis

UTROP!

Tekst: Studentsamskipnaden, boligavdelingen

Kostnader tilknyttet ekstra renhold av felleskjøkken kan fordeles på beboerne etter gjeldende lovgiving.

Det hevdes i artikkelen "Ulovlig boligpraksis" at Studentsamskipnaden i Tromsø ikke har lov til å kreve kostnadsdekning ved dårlig renhold. Det vises blant annet til at utleier ikke har anledning til å kreve mer utover det som er avtalt i en respektiv leiekontrakt. I utgangspunktet er dette riktig, Husleielovens § 3-7 sier at det ikke kan avtales at leier av bolig skal betale annet enn strøm og oppvarming i tillegg til husleien. Men Husleielovens § 5-8 sier at utleieren kan kreve erstatning for tap som følge av at leieren ikke oppfyller

sine plikter etter §§ 5-1 til 5-6, dette gjelder blant annet å følge vanlige ordensregler og rimelige påbud som utleieren har fastsatt til sikring av god husorden (§ 5-2).

Dette forholdet blir nærmere utdypet av Christian Fr Wyller i boka *Boligrett*, der han blant annet sier at leieren alltid plikter å betale erstatning hvis misligholdet skyldes egne feil eller forsømmelser iht. ordensregler som er tatt inn i leiekontrakten eller vedlegg til leiekontrakten. Han sier videre at den viktigste erstatningsposten vil være utleiers utgifter med å utbedre skader eller foreta det vedlikehold leier har unnlatt, og at dette utvilsomt er et direkte tap som kan kreves dekket i alle tilfeller. I klartekst vil det da si at SiTø har rett til å kreve dekket ekstrakostnader i de tilfeller der vi er nødt til å gå inn og foreta ekstra renhold av felleskjøkken, og at disse kostnadene kan belastes brukerne av det aktuelle kjøkkenet.

I reglementet, som er en del av leiekontrakten, står det at felleskjøkken med eventuelle fellesrom skal vaskes minst 2 ganger i uken av de som har adgang til å benytte dette, og at søppel skal fjernes daglig. Dette vil nok være nødvendig for å kunne ha det ryddig og trivelig på et kjøkken som blir delt av kanskje 8 – 10 beboere, som alle skal kunne bruke og trives på fellesarealene.

Ordningen med kostnadsdekning ble innført med bakgrunn i at SiTø fikk mange klager på at beboernes renhold på felleskjøkkener var svært dårlig, og at søppel og matrester ikke ble fjernet før de begynte å lukte. Dette går ikke bare ut over den/de som slurver med rydding og renhold, men også de øvrige brukerne av kjøkkenet som gjerne vil ha det noenlunde ryddig. Kjøkkenet er som regel det området der beboerne kan samles for å ha det hyggelig sammen på studentboligene. I verste fall kan dårlig renhold av kjøkkenarealene føre til helsefar-

lige forhold for brukerne av kjøkkenet. Det kan dukke opp skadedyr, og slikt er det vel ingen som ønsker å oppleve.

Studentsamskipnaden ønsker gjerne debatt om våre tilbud til studentene. Vi mener dette vil kunne bidra til bedre forhold og trivsel for alle parter. Nettopp hensynet til studentenes trivsel var den viktigste årsaken til at vi innførte ordningen. Mange studenter er fornøyde, og vi er glade for at vi ikke har trengt å ta i bruk dette "riset bak speilet". Vi setter pris på at våre beboere virkelig har tatt ansvar for å holde fellesrommene rene og ryddige.

DEN 6. - 7. FEBRUAR BLE DET ARRANGERT KONKURRANSE I ALPIN-
ANLEGGET I KROKEN. DET VAR HØYE HOPP OG GOD STEMNING I
BAKKEN DA DELTAKERNE VISTE HVA DE KUNNE GJØRE MED BRETTE.

Utopia

Utopiaredaksjonen trenger nytt blod!
Følgende stilling er ledig fra 11.02.2009

Annonseselger

Som annonseselger har du ansvaret for å ta kontakt med bedrifter og tilby annonseplass, samt opprettholde en god kommunikasjon.

**Stillingen lønnes med 15. 000 kr i året,
samt 9% provisjon.**

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes til Utopia v/ Caroline Lang, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Eller på e-post til Caroline@utopia.no

Søknaden må være i redaksjonen i hende senest 24. februar

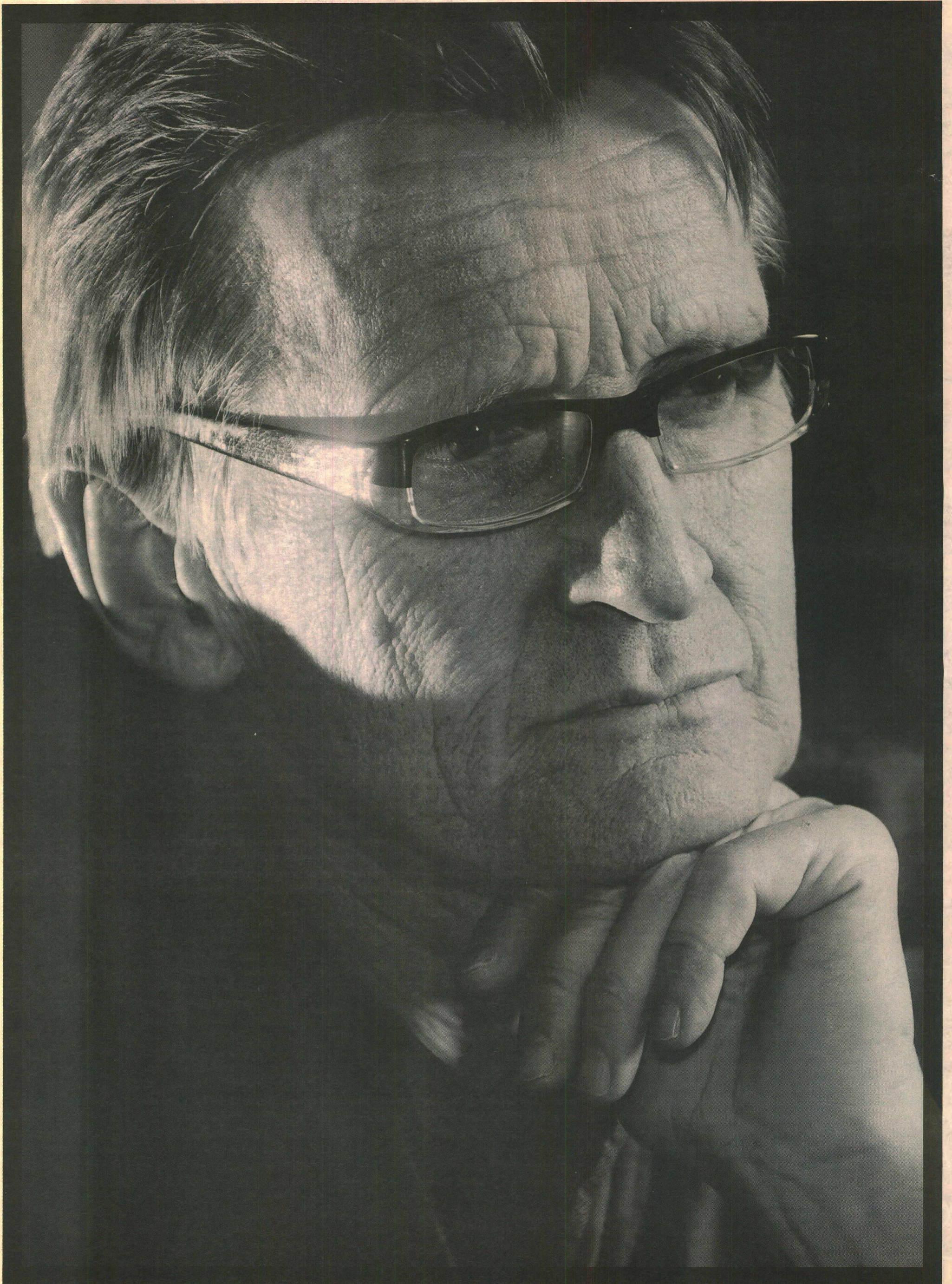
Har du spørsmål om stillingen ta kontakt med ansvarlig redaktør Caroline Lang på tlf: 984 00 371

m MAGASINET

DAMENE DRAR FRA BYGDA » SIDE 22

NORDLYSFESTIVALEN » SIDE 26-27

ETTERLYSER SATSING PÅ UNGE TALENTER » SIDE 30

Legen uten grenser

Skinnjakke, banning og chai latte. Ikke alle sider av Mads Gilbert har kommet like godt fram i media.

DET ER EN sen ettermiddag på café Sånn, bord er reservert, og undertegnede sitter og venter med en kopp Mexican mango. Inn døren kommer en litt rocka type. Skinnjakke, jeans og kjetting fra lommeboka. Er det sånn han ser ut – legen, aktivisten og solidaritetsarbeideren? Han nærmer seg bordet og det er på tide å bli kjent med mannen bak det omtalte navnet- Mads Gilbert.

HEFTIGE DISKUSJONER

Det er tidlig på 50-tallet, og i en beskjeden leilighet i Kirkeveien i Oslo sitter en veldig samfunnsbevisst familie rundt frokostbordet og diskuterer så busta fyker. Flere timer senere går fremdeles diskusjonen og Mads lærer å bry seg om verden.

Kunnskap var kilden. Kilden til å bry seg, mene noe og ta selvstendige valg. Med en veldig belest og kunnskapssøkende far, skulle Mads tidlig lære å undersøke ordentlig, og ikke bare ta utgangspunkt i standpunkter.

- Jeg hadde veldig samfunnsbevisste foreldre som var veldig partipolitisk uavhengige. Hvor moren

min var sykesøster og veldig radikal og faren min var venstremann og Amnesty medlem. Det blir heftige samfunnsdiskusjoner av sånt, mimrer han før han videre fortsetter,

- Jeg hadde en utrolig flott lærer på Lambertseter skole, Laila Stensrud, som fulgte meg i seks år. Hun var en rollemodell med mange gode kvaliteter, og hun var veldig inspirerende. Gilbert fortsetter med nostalgisk blick.

- Det gikk veldig bra med alle oss som gikk i hennes klasse, og vi er vel alle enige at vi skylder henne en stor takk.

- JÆVLIG TØFFE AKSJONER

Vi er på slutten av sekstitallet og krigen i Vietnam surret og gikk i norske medier. Nådeløse, usensurerte bilder av en stormakts brutale overgrep mot sivile, og Norges aktivister eksploderte.

- Dette var en brutal angrepstid der amerikanerne brukte voldsomme militærstyrker, og hvor fattige bondefolk gjorde det de kunne med geriljavåpen. Det var nok dette som vekket mitt politiske samfunnsengasjement, og som ble grunnskolen for mitt internasjonalt arbeid, sier Gilbert lettere beveget, før han igjen begraver nesa i den varme chai latten.

- På denne tiden var solidaritetsbevegelsen i Norge sterk og engasjert, det

var først da jeg lærte om internasjonal solidaritet og hva det betyr å engasjere seg. Det var også her jeg lærte å diskutere, analysere, studere og skolere meg politisk og

rundt internasjonale spørsmål. Og det var en god skole. I tillegg var det mange kule demonstrasjoner. Vi beleiret den amerikanske ambassaden, hvor vi herja og ble arrestert. Ved en annen anledning kastet vi snøballer på den Sørvietnamesiske ambassaden. Det var mye kul action, mye kulere action enn det er nå. Da var det oppriktige farer hvor vi ble banket av purken. Det var jævlige tøffe aksjoner, det var det!

— Naturen var så fantastisk, folkelynet var så godt og alle var mot EU. Det var som å komme til himmelen.

BOIKOTT NYTTER

Engasjementet lyser ut av øynene, og på spørsmål om det virkelig nytter med boikott, raser han av gårde med svaret nesten før jeg har fått stilt spørsmålet ferdig.

- Et godt eksempel her er kampen mot apartheid i Sør-Afrika. Hvor apartheid i Sør-Afrika ble tvunget i kne av internasjonal oppunion, forbrukerboikott og stor politisk aktivitet, hvor folk over hele verden sa "nok er nok!". På den tiden var det en veldig sterk solidaritetsbevegelse i Norge, man følte at man betydde noe og at man utgjorde en forskjell. Man fikk gitt uttrykk for et engasjement og et raseri på en konstruktiv måte, og det betyr masse.

MØTET MED TROMSØ

Første gang Gilbert dro nordover var i studietiden med Hurtigruta fra Bergen til Tromsø, hvor han hadde fått seg sommerjobb i psykiatrien på Åsgård. Det eneste han tenkte var "Hvorfor har ingen fortalt meg om dette før?!"

- Det eneste jeg hadde sett var et svart-hvittbilde av rutebilstasjonen på Finsnes, og det var det eneste jeg hadde lært om Nord-Norge i geografien.

Hele den sommeren var det fem og tjue grader og midnattssol kontinuerlig. Teltturer til Karlsøy, fiske og et godt arbeidsmiljø - Gilbert var frelst.

- Naturen var så fantastisk, folkelynet var så godt og alle var mot EU. Det var som å komme til himmelen. Det andre var at jeg følte at folk var utrolig sjenerøse

og gjestfrie. De tok i mot meg på godt og vondt, som den jeg var. Det var en varme i befolkningen som gjorde at jeg følte at jeg var kommet hjem. Så da jeg dro herifra den sommeren og hadde tre år igjen på studiet, hadde jeg allerede bestemt meg. Jeg skal tilbake hit, jeg skal bo i Nord-Norge. Og sånn ble det, sier Gilbert, før han fortsetter med et smil, hvor ellers?!

EMOSJONELL PÅKJENNING

I 1976 begynte Gilbert på anesthesiavdelingen på regionsykehuset i Tromsø, men har siden den gang reist mye utenlands, både som forsker og solidaritetsarbeider. Og han kan se tilbake på en rekke perioder som lege i bl.a. Palastina. Og jeg tar meg selv i å lure på hvorfor han drar tilbake til katastrofeområdene gang på gang - det må jo være en ufattelig emosjonell påkjenning?

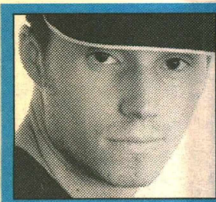
- Det er jo det jeg driver med. Jeg er spesialisert i internasjonal katastrofemedisin. Jeg dro første gang til Libanon i 1980, og det gjorde et enormt inntrykk på meg. Det å dra tilbake til disse områdene handler for meg om å legge noe igjen, drive opplæring og undervisning. Da blir det ikke så tungt å dra, da er det mer en inspirasjon, det er jo et fantastisk privilegium å få lov til å være til nytte.

Overlegepermisjonen er tatt ut og kontrakten med Gyllendal er skrevet. Nå skal Mads Gilbert og Erik Fosse skrive bok.

- Det er uhyggelig skummelt, ler Gilbert. Men det er i alle fall proskjekt nummer en, så får vi se hvor lenge det blir til jeg reiser neste gang. Jeg skal ihvertfall tilbake, avslutter han bestemt.

TEKST: CAROLINE LANG

FOTO: MARIUS HANSEN

LEDER

GAUTE BECKETT HOLMSLET,
KULTURREDAKTØR

Kvalitet frem- for kvantitet

PÅ DAGBLADETS NETTSIDE kunne man mandag 9. februar lese at den tidligere påstanden om at norsk hip-hop var død, nå blir tilbakevist. Jeg er delvis enig med konklusjonen, men å si at Erik og Kriss og Karpe Diem er en del av gjenoppstandelsen til norsk hip-hop, er å leke med tallene.

DAGBLADETS SAK BASERER seg på radiolister og antall solgte plater, og vier kvaliteten på det som selges liten plass. De gjør stor sak ut av det at platesalget, som var spådd nedom og hjem etter at nedlasting av piratkopiert musikk for alvor fikk konsekvenser for salg av CD-er, har gått opp, som er tilfellet for blant annet Erik og Kriss. "Ekspertene" trodde målgruppen ville velge å laste musikken ned ulovlig, i stedet for å kjøpe den lovlig i butikk på gamlemåten. Det er bare ett problem. De opererer med forskjellige målgrupper. De som kjøper platene til Erik og Kriss, og kanskje også Madcon og Karpe Diems plater, er en helt annen målgruppe enn den som angivelig var delaktig i hip-hopens "død" for noen år siden.

NÅ SKAL JEG selvfølgelig være forsiktig med å kritisere uten å ha tallene på bordet, men jeg vil påstå at gjennomsnittsalderen til det som Dagbladet kaller hip-hopens målgruppe, er betydelig lavere nå enn før. Dette beror selvfølgelig på artikkelens andre poeng; det må gjøres kompromisser for å selge plater. Gruppene som er nevnt over har stort fokus på at de skal selge plater, og er villige til å gjøre mye for at musikken skal være salgbar. Det har ført til oppstandelsen av det som jeg ved flere ganger har kalt "hip-pop"; musikk som kategoriseres som hip-hop, men som er forkledd og sminket opp til å ligne mer på den tidvis utskjelte (og vanskelig definerbare) samlebøtta "pop".

DET ER FREMDELES artister som produserer det som den "harde kjernen" vil kalle god hip-hop, men den er fremdeles like vanskelig å få øye på som en ulv i Dyreparken i Kristiansand. Salgsmessig er det fremdeles vanskelig å selge plater med god hip-hop, mest fordi få plateselskap vil røre slike ekle, ukommersielle artister – derfor kommer platene heller ikke ut i butikken. Så før vi kårer Erik og Kriss til kongene av norsk hip-hop bør vi kanskje ta en revurdering av hvem som skal i hvilken sjanger. Og selvfølgelig er det et annet spørsmål som virker unngåelig: skal det ikke være kvalitet fremfor kvantitet?

Pang! Pang!

På lørdagskveldene på Verdensteateret pleier det å være fullt hus, men det finnes tydeligvis unntak til regelen.

STYRTE SPAKENE: Jack the Ritter og Onkel Tusj snurret plater på Verdensteateret.

Klokka er ett, jeg står og henger ved et bord på Verdensteateret med hva man kan kalle en overstadig beruset østlending på nordlig visitt. I hjørnet rundt snurrebordet sitter deler av Tromsøs hip hop miljø. I sofaen sitter noen få fra det faste klientellet på Verdensteateret. Du kjenner typen, de er "too cool for school". Alt høres så langt ut som en vanlig lørdagskveld på den stemningsfulle kafeen/baren, men en ting mangler. Folk. Resten av lokalet er tomt. På det som pleier å være et tettpakket dansegulv hvor Tromsøs selvutnevnte kulturelite svinger seg står en enslig mann i svart frakk og prøver seg på noen "moves". Tydeligvis for beruset til å ense at han kjører enmannsshow i kveld.

— Vil du rundpules? sier den nå om mulig enda mer berusede østlendingen.

Volumet har blitt hevet en del og de som satt i sofaen drar sin vei. Døra går opp og igjen. Det blir kaldt. På dette punktet minner Verdensteateret mer om en ganske tom busstasjon enn et hipt utested.

UANSTENDIGE FORSLAG

- Vil du rundpules? sier den nå om mulig enda mer berusede østlendingen. Jeg

avslår det generøse tilbudet. I stedet for å trekke seg unna ser det ut som han tar avvisningen som en oppmuntring til å komme med dyp livsvisdom kun en real drukkenbolt kan hoste opp.

Noen svært overseksuelt ladede blikk blir sendt i retning min venninne fra en staut kar i kofte. Da jeg får overtydelige tilnærminger fra full mann nr. 2, i form av å bli holdt fast, begynner jeg virkelig å lure på hva som skjer her. Når ble Verdensteateret et kjøttmarked på linje med Strut? Hører virkelig Booyakah! Booyakah!! konseptet hjemme her i Ari Behn-land eller har det etter stengingen av Kaos oppstått et tomrom hvor noen

! Er byen død?

DANSBART: Det var lite folk, men dansegulv ble det uansett.

musikkjanger ikke lenger klarer å finne et hjem i Tromsø?

PANG! PANG!! ER BYEN DØD?

Eller er det kulda som setter grenser for den vanligvis så grenseløse festekulturen i nordens Paris, eller nordens paradisi som jeg liker å kalle byen.

Så var det musikken da. Det var jo den Utopias utsendte kom hit for å høre. Og ikke minst observere stemningen som forhåpentligvis skulle bygges ut over natten. Dette er DJene Tusj og Jack the Ritters mimrekveld med de gode gamle gutta fra 90-tallet. Hardtslående, grovkalibret hiphop ifølge Tusj. Problemet er at det ingen særlig stemning er. Vi må

vente helt til klokka slår noen minutter på tre for å overvære den.

DANSA SOM ROBOTER, DANSA SOM ROBOTEER!

Allikevel dunker beatsene stødig ut av de svære høyttalerne og vi kjenner dem i tærne, de kryper oppover beina og inn i hodet. Et tomt lokale kan ikke legge musikken død, den blir i stedet allstede-værende. Vi klarer ikke å la være å danse. Minner fra ungdomsskolen strømmer tilbake ved hjelp av The Beatnuts og Cypress Hill. Den hiphop-interesserte delen av Utopias utsendte begynner å vise fram sine beste gatedansetrinn. Vi andre kan ikke annet enn å følge etter. Først fem på tre har det lille lokalet blitt fylt opp og vi danser alle til den samme

rytmen. Samer i fargerike kofter, hipstere i alt for store briller og fylliker fra østlandet. Dessverre er det bare minutter til klokka slår og Askepott må løpe hjem fra ballet. I vårt tilfelle renner magien ut da lyset blir slått på og gretne sikkerhetsvakter dytter oss ut i kulda. Neste gang det blir Booyakah! Booyakah!! får vi håpe folk klarer å komme seg på byen tidligere.

Det underfundige navnet på arrangementet betyr pang! pang!! på jamaicansk. Synd for gutta da at det ikke ble mer pang! i publikum. All infoen som har vært mulig å finne så langt er fra tidligere arrangementer. Vi får håpe dette var noe av grunnen til det svært dårlige oppmøtet lørdag kveld på Verdensteatret.

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD
FOTO: MARIUS HANSEN

BOOYAKAH! BOOYAKAH!

- Pang! Pang! På jamaicansk.
- Musikk du får servert er ifølge arrangørene "Original 90s ragga/hiphop reminiscence."
- Det var vanskelig å finne informasjon om dette arrangementet, men det blir forhåpentligvis annonsert bedre neste gang.
- DJ-ene:
 - <http://www.myspace.com/jacktheritter>
 - <http://www.myspace.com/tu5j>

Det e hardt å være mainn!

KÅSERI

Tekst: Ingvild Ludviksen
Illustrasjon: Ingeborg Henriksen

SÆRLIG PÅ HUSØY.

DER SKAL DE ikke bare slåss med de vanlige mannsproblemene, som hjerteinfarkt, vold, alkoholisme, selvmord, spillgalskap og alle de andre kjipe problemene som rammer menn så mye hardere enn kvinner, den Nye Mannsrollen og koner som ikke Forstår dem.

NÅ HAR PINADØ TV 2 tatt damene deres fra dem også.

PÅ TV-REKLAMEN RULLER mørke skyer inn over den lille øya. Damene forsvinner fra terrenget som om de hadde sagt – Beam me up, Scotty. Utrøstelige barn snur seg fortvilet mot en mor som ikke er der lenger.

DET KLIPPES TIL damer som skåler og danser, over lyden av "Girls just wanna have fun".

TV 2 HAR nemlig fått den geniale ideen å sende alle kvinner over 18 år til varmere strøk i 10 dager. Der skal de kose seg og sette hæla i taket, mens mannfolka må klare seg som best de kan der hjemme. Sånt må det jo bli bra TV av. "Kampen for tilværelsen" møter "Girls gone wild", liksom.

NÅJA. MANNFOLKA KLARER seg vel all-tids. De er tross alt vant til å være på sjøen i månedsvis uten et kvinnfolk i sikte. Ikke engang ei kokke. Det betyr ulykke med kvinnfolk om bord, nemlig. Så mye veit da selv ei landkrabbe som meg.

MEN BARNA, DA. Alltid er det de uskyldige som får lide. Hvor er barnevernet når man trenger dem?

I EVENTYRET OM mannen som skulle stelle hjemme, endte mannen opp hengende fra et tau midtveis opp i pipa, mens geita han skulle passe, hang etter det samme tauet litt utfor taket. Har vi ikke lært noe av dette, folkens og TV2? Hvor mange barn må lide, før vi slutter å trosse naturen?

LURER PÅ HVOR store pipene er på Husøy.

MEN HVA SKJER egentlig når mennene blir aleine med ansvaret? Dagbladet tipper på fotball, øl og ferdigmat. Jeg har bange anelser selv også. Kaffe på tåteflaska. Toåring med begge beina

i ett buksebein. Eller genseren på beina og bukser på hodet. Fireåring som får være oppe så lenge de vil, fordi pappa er for opptatt med Sporten til å huske at han hadde en unge i huset. Menn som setter seg fast inni sengetøyet og ikke kommer seg ut. Forsøk på å koke egg i kaffekjelen. Hybelkaniner som glefser etter anklene dine hvis du kommer for nær. Stabler med skitten oppvask på alle ledige flater. For ikke å snakke om vokabularet barna kommer til å utvikle – etter ti dager under pappas innflytelse, kommer de vel til å banne som noen bryggesjauere alle som en. "Ti tusen tommeltotta" kan ikke engang begynne å beskrive kaoset.

JEG ANER FAKTISK en helt ny vitsesjan-ger i emning.

Hvor mange Husøy-menn trengs det for å skifte sengetøy? – Fem. Fire med hakke og spade, og en til å holde lommelykta.

Hvor mange Husøy-menn skal det til for å lage hamburger? – 12. En til å ringe, en til å se på klokka, og 10 til å passe ungen imens.

Hvor mange Husøy-menn skal til for å steke en Grandis? – Tre. To til å holde i pizzaen med tang, og en til å bruke skjærebrenneren.

"**DET GÅR SOM** ventet ikke helt knirkefritt", skriver Dagbladet.no. Nei, skulle det være likt seg. Kanskje de skulle fått pappane i Chess-reklamen til å hjelpe seg. De har jo kontroll på det meste. Aktiviserer ungene med babyveddeløp, og finner fram gassmaska når det er tid for bleieskift. Det er gutter som kan sno seg, det.

BARE MOR IKKE får vite om hva som skjer bak hennes rygg, selvfølgelig. Da hadde det blitt baluba, da. En hører det nok, i den bekymrede måten hun spør – Hvordan har det gått med dere, da? på. Her har vi ei dame som bare motstrebende forlater far og barn aleine for noen timer. Hadde det ikke vært for konjunktorene og den nye portfolioen, ville hun ikke gått ut i det hele tatt. Mor vet best. Sånn er det bare.

EI AV DAMENE tippet visstnok produksjonsselskapet før hun dro om å minne gubben på hver kveld at han har tre - tre - unger. Det er ikke så lett å få med seg alt når en er på sjøen et halvt år om gangen. Her kommer en hjem etter en hard tårn med brottsjø og sjøorm og nær-døden-opplevelser som perler på en snor, og ønsker seg bare en sprakende peis å tørke slagstøvlene foran, og å få spise torskemølja si i fred og ro, uten å måtte sloss med femten andre branner om den siste rogn i kjelen, og så myldrer det av unger rundt føttene, og ser det pokker ta ikke ut til at det er enda flere enn sist. Kvinnfolk. Snu ryggen til dem en måned

eller to, og ut popper det unger. Den ene etter den andre.

ENDA BRA AT nordlendinger er robuste. Ti dager med å spise rå, selvfanger fisk og sove i fjæresteinene klarer de vel, ungene. Og forhåpentligvis hadde TV-teamet med seg en kvinnelig produksjonsassistent de kunne søke ly hos hvis høststormene ble for ille.

NEI, HVIS JEG hadde vært Husøy-kvinne, er det nok én ting jeg hadde vært mer redd for enn noe annet. Tenk om mennene finner ut at de trives så godt med å være hjemme at de vil holde seg der? Hva da? Da må damene ut på sjøen, da. Og være fisker og los og anleggsarbeider. Det skal bli meg et liv. Jeg aner en oppfølger.

LOGO-
KONKURRANSE

LOGO-
KONKURRANSE

LOGO-
KONKURRANSE

Vi trenger ny logo!

Rettighetene til det premierte forslaget tilfaller studentstyret ved Universitetet i Tromsø i sin helhet. Studentstyret forplikter seg imidlertid ikke til å bruke det premierte forslaget i sitt videre profilarbeid, dersom komiteen finner at forslagene ikke er tilfredsstillende i henhold til kriteriene.

**Studentstyret og Studenttinget blir
Studentparlamentet i Tromsø**

1. premie 5000 kr!

Bidragsfrist fredag 13. mars, sendes til:

logokonkurranse@gmail.com

LOGO-
KONKURRANSE

Underholdende realisme

SKATE 2
EA Black Box
Av Gaute Beckett Holmslet

DET FØRSTE SPILLET i det som nå har blitt Skate-serien revolusjonerte sjangeren og tok etter min mening allerede da over tronen som beste skatespill. En trone hvor Tony Hawk-serien i mange år hadde hvilt sin urealistiske og i stigende grad komiske rumpe. For det Skate kom med var realisme og logikk. Skate 2 er ventet å ta det enda lengre, men den velkjente oppfølgerproblematikken er gjeldende også i spillverdenen. Er oppfølgeren like bra som forgjengeren? Og kanskje enda viktigere: tilfører den noe nytt? Vi fikk hjelp av Bård Grøttum og Christer Enciso fra Badlands Skateshop til å bedømme hvorvidt Skate 2 holdt mål hos sin kanskje viktigste målgruppe – skaterne.

PLATFORMEN ER GANSKE lik forgjengeren, men med et par vesentlige forskjeller. Utviklerne har fokusert på det som skjer uten brettet under føttene. Man kan gå av brettet, ta one-foot grabs, hippie jumps og man kan flytte rundt på objekter. Det siste er en svært viktig detalj som gir veldig mye ekstra dybde til spillet. For med denne muligheten kan man i praksis tilrettelegge for tidenes grind, bare ved å flytte en ramp til toppen av en lang trapp. Hvis du ikke synes at du har nok muligheter til å gjøre dette når du jobber deg fremover karrieredelen av spillet, er det mulighet for at du kan lage din egen park. For å oppsummere: De har beholdt det som gjorde at de skilte seg kraftig ut fra Tony Hawk-serien, samtidig som de har implementert noen av de funksjonene Tony Hawk-serien hadde mest suksess med.

ETTER Å HA spilt en liten stund begynner det å bli klart at EA Black Box har gjort det igjen. Bård kjører litt rundt i gatene og freeskater, mens vi andre bare lar oss imponere av smidigheten i spillet.

– Selv om jeg har lyst til å spille i timevis, får jeg også en stor trang til å gå ut og skate selv, sier Bård, og det er lett å forstå hvorfor.

FOR NÅR DU beveger deg i spillet, føles det veldig ekte. Selvfølgelig sitter du i sofaen med en håndkontroll i hendene, men realismen og den i aller høyeste grad logiske fysikken, gjør at du blir dratt med inn i spillet. Det eneste som trekker litt ned, er at når man beveger seg uten brett er styringen mer knotete enn den kunne vært. Spilleren beveger seg rett og slett som en komplett idiot, noe som til tider gjør det usannsynlig frustrerende å bevege seg til fots. Heldigvis er ikke dette noe man er nødt til å gjøre særlig ofte.

SKATE 2 HAR mange og varierte oppdrag man skal utføre for å nå toppen av karrieren. Man tar bilder for skatemagasiner, lager sponsorfilmer, konkurrerer i diverse events og utfordrer profesjonelle skatere til SKATE, som tilsvarer Tony Hawks HORSE eller det mer folkelige "Gris". Når man er ferdig med karrieren venter en oppusset multiplayerfunksjon hvor man kan spille nevnte SKATE, konkurrere om beste trick eller, om man ønsker det, konkurrere om beste fall – et spillmodus hvor produsentene har lagt urovekkende mye vekt på å få livaktige lydeffekter. Man skulle nesten tro at det under utviklingen av spillet fantes en person hvis eneste oppgave var å brette menneskeknokler foran en mikrofon.

SPILLET I SIN helhet er gjennomført, lekkert og har lang holdbarhet. Det kan spilles alene, med venner eller over nett. Når du har lært deg å mestre kontrollene sitter du og styrer hovedpersonen i det desidert beste skatespillet til nå. Men frem til da må du bare innse at proffene i spillet er litt bedre enn deg.

– Eric Koston pusha bare to ganger jo, skriker Bård.

– Eric Koston er en maskin!, konstaterer Christer etter å ha bommet på railen for tiende gang.

KLART DET ER frustrerende med realisme. Men virkeligheten er frustrerende. Skate 2 gjør realisme underholdende, og det er det som gjør Skate 2 til et unikt skatespill.

Butikke

Det er tre butikker i Tromsø som konkurrerer i brett-sportsmarkedet. Men det er bare én lokal skatebutikk.

Badlands ble startet i juni 2006 fordi den unge idealisten Bård Grøttum mente at miljøet trengte det. Interessen rundt skating hadde dabbet litt av, og Bård bestemte seg for å gjøre noe med det.

– Tanken var i begynnelsen å selge varene fra en varebil. Så når jeg hadde startet bedriften hadde jeg alle produktene i leiligheten, mens jeg lette etter en varebil. Heldigvis førte tilfeldigheter til at jeg noen måneder senere fikk til en god avtale på et lokale i Bispegata, sier Bård. Å starte egen butikk i en alder av 22 år er ikke bare enkelt. Med begrensede midler til interiør gjaldt det å være kreativ.

– Jeg satte inn annonse i avisa og søkte etter gammel butikkinnredning, og etter hvert fikk jeg fylt opp lokalet med klesstativer og hyller som jeg fikk til en god pris. I begynnelsen lå jo alt egentlig strødd utover gulvet, så det var godt å få litt mer stil over sakene.

Nå bærer butikken preg av å være en seriøs butikk, med brett, hjul, trucker og alt annet man trenger for å skate. Klær og sko har selvfølgelig også fått plass, og spesielt stolt er han over avtalen han har fått med Nike.

– Vi er eneste forhandler av Nike SB (skateboardingdivisjonen til Nike, journ. anm.) nord for Trondheim og en av kanskje fem-seks forhandlere i hele Norge. Det er utrolig kult å kunne levere disse skoene til våre kunder her i Tromsø.

GRUNNLAGET

Skatemiljøet i Tromsø har ifølge Bård alltid vært godt. Men etter en liten periode med lite aktivitet, ble det ny interesse for skating når hallen ble bygd. Skatehallen som ligger i Fløyahallen blir brukt på helårsbasis og er svært viktig for skaterne i Tromsø.

– Før hallen var det jo sånn at hvis vi fant et parkeringshus så var vinteren reddet, sier Bård.

– Da var det bare å trekke på seg ullundertøy og komme seg ut i kulda, skate skulle vi uansett. Nå derimot har vi hallen, noe som gir mer muligheter for skaterne i byen.

Bård var med på å bygge opp hallen og mener den har vært viktig for Badlands.

– Det betyr at vi har et sted vi kan arrangere konkurranser og events, uavhengig av vær og vind.

Badlands har arrangert flere konkurranser med premier fra butikkens leverandører. Og som enhver skateshop med respekt for seg selv, har butikken et eget skateteam.

– Det er en uskreven regel at alle skatebutikker skal ha et eget team, og dette er noe jeg synes er viktig for miljøet. Jeg har noen skatere som jeg hjelper med utstyr, blant annet Christer Enciso og Roy Olsen, og dette tror jeg bidrar til at nye unge skatere ser at ting er mulig, også i lille Tromsø.

n som bryr seg

VIL HJELPE: Bård Grøttum startet butikk fordi han mente skatemiljøet trengte det.

POPULÆRT: Universitetet var en yndet plass for skatere for noen år siden.

KONKURRANSE

Lille Tromsø fikk i fjor høst enda en butikk som leverer skate- og snowprodukter. Swag åpnet sin butikk på Nerstranda kjøpesenter i fjor høst og i motsetning til hva man skulle tro, var Bård positiv til oppstarten av en ny konkurrent.

– Det som ofte skjer når nye butikker etableres, er at det blir økt interesse. Det har skjedd i flere andre byer og jeg var spent på å se om det skulle skje her også. Til nå har jeg ikke merket så mye til det, men det har i alle fall ikke gitt noen negativ virkning, sier han.

– I tillegg så er vi ikke direkte konkurrenter. Swag, og for så vidt også Fifty-Fifty, opererer på et mer kommersielt nivå, og vi fører stort sett forskjellige merker. De har også mer fokus på snowboard, mens

Badlands er den ekte lokale skateshopen i Tromsø, konstaterer han.

Bård har også lyst til å satse mer på snowboard, men det vil uansett alltid være fokus på skate-delen.

– Det er dyrt med snowboard og det medfører en høyere økonomisk risiko, men med tiden har jeg lyst til å satse mer på det. Når det er sagt kommer jeg bestandig til å fokusere mest på skate-delen av butikken. Badlands er, og vil alltid være en skateshop. Av, med og for skatere.

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET
 FOTO: MARIUS HANSEN

KULTURKOMMENTAR

Tekst: Skeit Baardsen
 Bilde: Illustrasjonsbilde

UNIVERSITET HAR LENGE vært et yndet område for skatere i Tromsø. Campus tilbyr forskjellige typer "spots" og underlaget er stort sett veldig bra. Populariteten var størst på 90 tallet, grunnet flere skatere og fri ferdsel (ingen vektere), og undertegnede dro selv på ukentlige oppdrag til "3 trinns trappa" og "lasteplan gattet" om så det var sommer eller vinter (longs, to gensere og kost). Årene gikk og nye bygninger/muligheter dukket opp. Flere skatere ble det ikke, men Universitet bestemte seg for at nok fikk være nok og satte et lokalt vekterfirma på oppdraget om å, i tillegg til å gjøre jobben sin, jage vekk nytenkende ungdom som ofrer marg

og bein for å utforske Universitets arkitektur og landskap. Dette ble virkelig en ny utfordring for Tromsøs rullende befolkning.

NÅ LIGGER DET ikke i skaterens natur å ta et nei for et nei, og ofte blir møtet mellom vekter og utøver svært så interessant. Det hele bygger selvfølgelig på at vekteren og skateren ikke har samme synsvinkel på situasjonen.

SLIK BURDE DET ikke være. Det skates ikke på Universitetet under forelesninger (også skatere studerer/jobber), ingen ting blir ødelagt, og sosialantropologisk sett er denne type atferd helt i tråd med individets søken etter utfordring og fri utfoldelse. Jeg vil herved oppfordre ledelsen hos UiT om å la stridsøksen ligge og be vekterne konsentrere seg om viktigere deler av jobben, som for eksempel Universitetets sikkerhet. Sees til våren!

Festival i no

Under Nordlysfestivalen møtes stjerner, unge talenter og lokale krefter for å skape kulturfest.

"MED SOLEN KOMMER stjernene" - Nordlysfestivalens motto. En uke med intens kulturaktivitet er over. På scener over hele byen var store deler av det lokale kulturliv i full sving, både som aktører, arrangører og frivillige - alle sammen med et felles ønske om å lage kulturfest i Tromsø. Slik har det vært siden 1988, da Nordlysfestivalen ble arrangert for første gang. Den hadde den gang, som i dag, sitt utgangspunkt i den klassiske musikken, og har vært en viktig formidler av kunstformen. Siden har det musikalske uttrykket utviklet seg i flere retninger. Årets program presenterte alt fra symfonisk musikk og klassisk kammermusikk til folkemusikk, verdensmusikk, jazz, pop/rock og underholdningsmusikk. Festivalen er lagt til når solen etter to måneders dvale igjen kan skues i horisonten, og i år som tidligere brakte den oss både stjerner og himmelske klanger.

MYE AV AKTIVITETEN under festivalen var lagt til Tromsø Kulturhus. Storsalen huset de av omfang største arrangementene. Her fikk vi blant annet høre årets festivalensemble, Tromsø Symfoniorkester, og Karelia Philharmonic Orchestra, som regnes som et av de ledende orkestrene i Nord-Vest Russland. Det ble også forbrødring mellom to lokale orkestre under årets festival: Tromsø Symfoniorkester og Tromsø Storband, sammen med solistene

Frode Alnæs, Haddy N'jie og Odd René Andersen, begeistret en fullsatt stor-sal i Kulturhuset under tittelen "Jazzig Symfoni". Dette var første gang disse to orkestrene spilte sammen, men de har allerede ambisjoner om å kunne hente hit de store stjernene, og løfte underholdningsmusikken i byen til et internasjonalt toppnivå. På Verkstedet (Kulturhuset) ble det formidlet i et klubbformat. Et bredt spekter av rytmisk musikk ble presentert, og tilskuerne hadde anledning til å sette seg ned og nyte et glass i hyggelige omgivelser mens det fra scenen ble spilt alt fra jazz til folkemusikk, verdensmusikk og pop/rock.

FORUTEN DET SOM foregikk i kulturhuset var aktivitetene spredt over hele byen. En rekke konserter av kammermusikk art foregikk under stilfulle omgivelser i Sparebankens festsal. Her opptrådte blant annet Tromsøs eminente pianist, Sergei Osadchuc, med romantiske pianoperler. På Skansen og Universitetet hadde publikum ved flere anledninger muligheten til å nyte musikk til lunsjen eller kaffen, framført av studenter fra Konservatoriet i Tromsø. Arrangementene i de uformelle omgivelserne understreker festivalens ønske om å nå ut til alle. Andre scener under festivalen var Tromsø Domkirke, Ishavskatedralen, Verdensteateret og

Rådstua. Det ble også holdt festivalkro på Hurtigruta MS Trollfjord.

DIALOG - ÅRETS festivaltema. Begrepet er sentralt i mange sammenhenger, noe som ble vist under festivalen. Her var det dialog over landegrensler, mellom unge og etablerte artister, og på tvers av sjangre. Ikke minst må den gode kommunikasjonen festivalen har med lokalt kulturliv og publikum fremheves. Mange festivaler starter med et ønske om å kunne inkludere og løfte fram det lokale - dessverre kommer dette ofte i skyggen for trangen til å vokse og profesjonaliseres. Nordlysfestivalen legger opp til et program og en profil hvor lokale talenter og kulturelle aktører går sammen med nasjonale og internasjonale etablerte navn og ensembler. Dette er ingen enkel oppgave, og fallhøyden kan være stor. De klarer imidlertid å holde kravet om topp kvalitet, samtidig som det er en uhytellig ramme rundt arrangementene.

MED DEN STORE andelen av lokale artister, blir festivalen også en god mulighet til å bli kjent med de som til daglig arbeider med formidling av kultur i Nord-Norge. I år var det unge talenter fra Kongsbakken videregående skole og Musikkonservatoriet i Tromsø, landsdelsmusikerne i Nord-Norge, Intuit Ballettkompani, skuespillere og mange

andre lokale profesjonelle musikere og ensembler. Vi gleder oss til å se hva som spirer opp neste år.

SELV OM DET spilles klassisk musikk fra scenene i Tromsø også ellers i året, er dette årets sjanse til å kunne velge og vrake i konserter av slik kvalitet og bredde. Nordlysfestivalen er derfor også en god introduksjon for de nysgjerrige. Til festivalen selges det kun enkeltbilletter og ikke festivalpass, men det er gode rabatter for oss som er studenter. Under årets festival kunne du for eksempel fått med deg Norges trompettalent, Tine Thing Helseth, i samspill med det anerkjente Stuttgarter Kammerorchester for et par hundre kroner. Det må sies å være en fin pris for en konsert av internasjonal toppkvalitet. Det finnes også en rekke flotte arrangement med gratis inngang under festivalen.

NORDLYSFESTIVALEN KALLER SEG "Musikkfesten for alle". Det er berettiget. Vi ser allerede fram til neste gang solen dukker frem i løpet av januarmåned 2010!

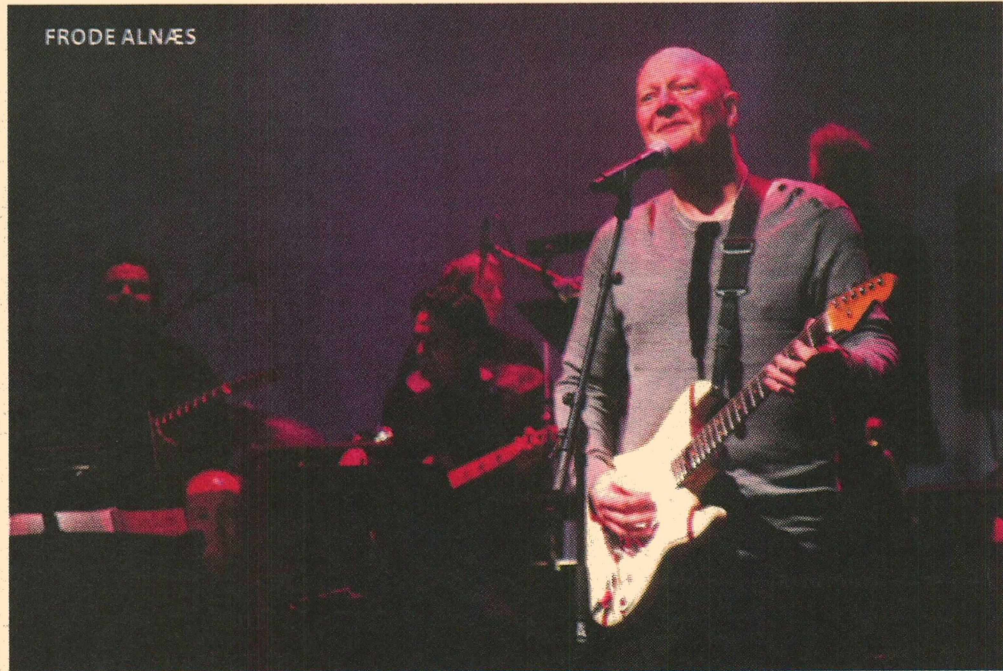
NESTE ÅRS FESTIVAL arrangeres fra 29. januar til 6. februar, 2010.

TEKST: VEGARD AUSTLI KJØSNES
FOTO: MARIUS HANSEN/JULIA ZAZHIGINA

HADDY N'JIE

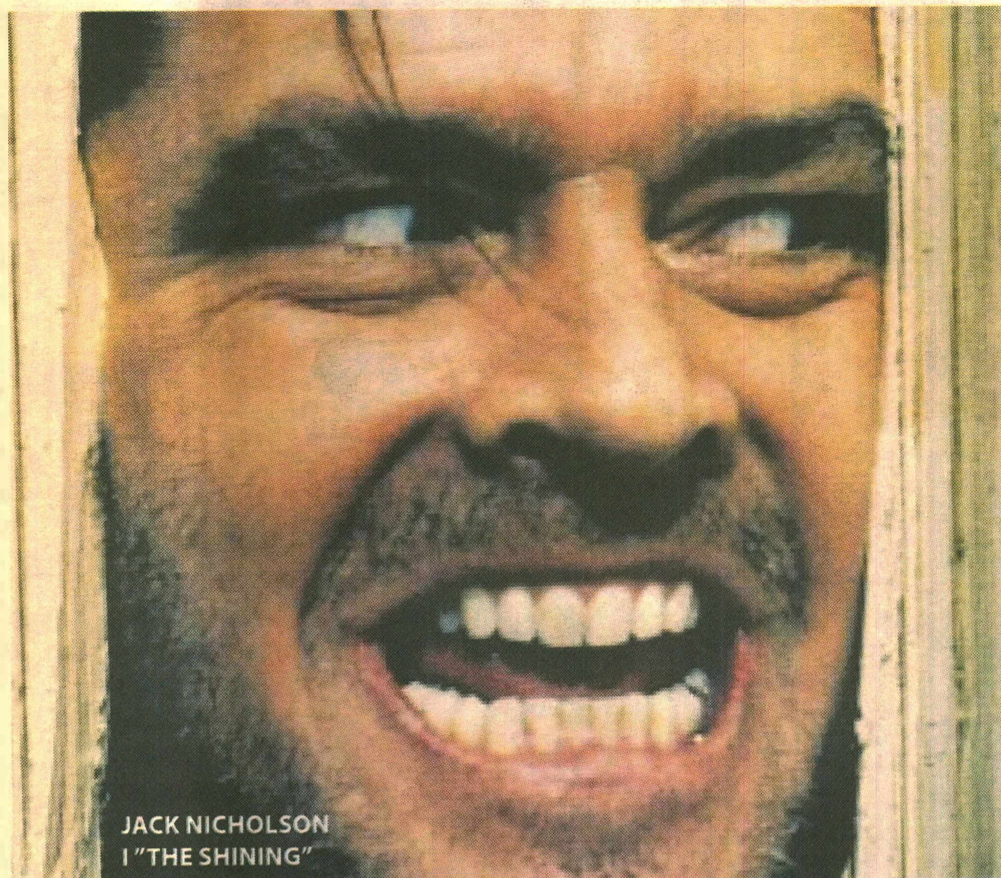
FRODE ALNÆS

rdlyslandet

PRISTINE, VOKALIST HEIDI SOLHEIM

JACK NICHOLSON
I "THE SHINING"

Belgisk brunt

ØL
Belgisk øl
Av Joke Verwaard

DRIKKE

EN AV DE tingene som sørger for at Belgia i alle fall får litt positiv omtale i utlandet, er øl. Jeg som er født og oppvokst i landet med de tusen voksenbrusene (jeg kan huske en veldig tidlig fascinasjon for ølskum) liker dette meget godt.

ULEMPEN MED DETTE er at jeg ofte blir frustrert over øltilbudet i norske butikker, der alkoholprosenten ikke skal ligge over 4,7 % og der pils er den store vinneren. Jeg er da nødt til å vende meg til Vinmonopolet der de heldigvis selger noen (i overkant dyre) spesialøl. Øl med vellydende navn som Hoegaarden, Gouden Carolus Ambrio og Westmalle Dobbelt selges fra 29 til 49 kroner flasken (33cl). Det er verdt å merke seg at alkoholprosenten er betydelig høyere i de fleste av disse

øltypene og derfor gjerne tilsvarer en "halvliter" i ruseffekten.

MEN ØL SKAL ikke drikkes for å bli beruset, det er en bivirkning. Øl skal nytes. For en kosekveld hjemme kan du for eksempel kjøpe inn de tre ølmerkene nevnt ovenfor som er henholdsvis hvit, kobber og brunfarget og et stykke god ost, som for eksempel Port Salut. Dette får du for 150 kroner og gir deg en herlig smaksopplevelse. Hvis du heller går på byen er Blå Rock et av de stedene i Tromsø som har et godt ølvalg. Har du litt mer penger å rutte med, så anbefales en lengre sykkelturn mellom belgiske bryggerier og klostre på det sterkeste. Det er mange klostre i Belgia som brygger eget øl og lager egen ost, og å få kombinasjonen av disse to servert til deg i vårsolen etter en tur i kjølvannet til de professionelle syklistene som har begynt på vårklassikerne, får det deg lett til å glemme vinteren som fortsatt herjer i kalde nord, med mindre det regner.

Go mad

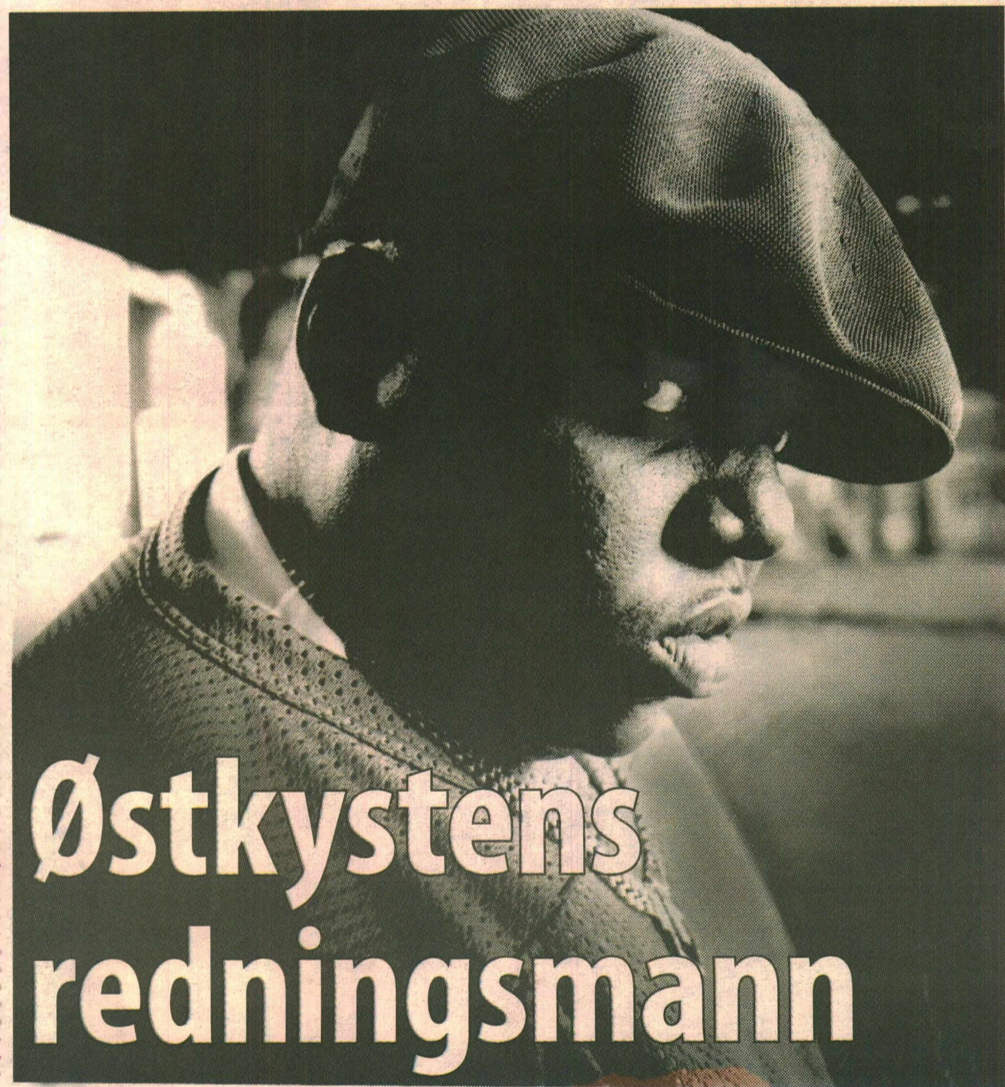
DYRKE EN LIDENSKAP

Brennende engasjement
Av Petr Fagereng

LIVSSTIL

DE SIER LIVET ikke er noen dans på roser, at ingen gjør som i musikalene og bryter ut i spontan sang for å uttrykke sine banale følelser. I det store og hele kan vi dødelige prise oss lykkelige for vårt begrensede livsløp, for denne tilværelsen kan i sin helhet fremstå som ganske monoton og innholdsløs. Det er en slik egenskap ved dette verdensrommet vi befinner oss i at det er så forferdelig mye

av det og så lite i det. Det er i den forbindelse jeg vil anbefale en lidenskap, ingen spesiell, bare noe å bry seg om, føre samtaler over og bedrive tiden med, som ikke er like flyktig som menneskelige relasjoner. Den kan for mange virke naturlig, men uttrykk som otaku og nerd beviser at det ikke er noen selvfølge at man skal dyrke sine interesser, men har man ingen hobbyer å dyrke risikerer en fort å ende opp som kjedelig og avstumpet. Nei! Løp ut i verden og finn deg noe å like. Fotball, taksidermi, brodering, det er ikke så nøyre hva. Selv et brennende engasjement for Hotel Cæsar er bedre enn ingenting.

Østkystens redningsmann

THE NOTORIOUS B.I.G

Ready to Die (1994)
Av Gaute Beckett Holmslet

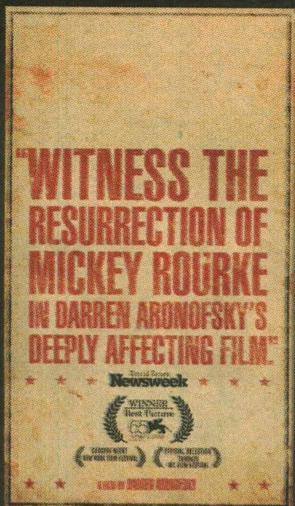
MUSIKK

DET FØLES NESTEN overflødig å si det, men en av vår tids viktigste rappere var den nå avdøde Christopher Wallace, bedre kjent som "The Notorious B.I.G" eller Biggie Smalls. Debutalbumet hans *Ready To Die* er av mange ansett som en av verdens beste hip-hop-plater og er også regnet som et viktig bidrag til redningen av den amerikanske østkystens rykte i rap-industrien.

INTROSANGEN I SEG selv er en smart liten sak. Biggie dramatiserer starten av livet sitt akkompagnert av musikk som skal passe til de forskjellige delene av

livet. Vi blir med på fødselen – til Curtis Mayfields "Superfly", barneårene – til "Rappers Delight", ungdomsårene – til Audio Twos "Top Billin" og til slutt, hans tid i fengsel – til "Da Shiznit" av Snoop Dogg.

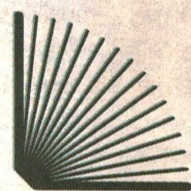
PLATEN INNEHOLDER NOEN av Biggies største hits, og disse er alene grunn nok til å kjøpe plata. En sang som ikke ble kjørt som singel når plata kom ut, men som likevel er utrolig kul, er "Gimme The Loot". Den har en fet beat og aggressiv tekst, noe som også for så vidt beskriver plata som helhet. *Ready To Die* er viktig å ha i CD-hyllen eller platebagen, selv om det er Puff Daddy eller Pooh Diddi (fyll inn det han endret navn til sist) som har produsert halvparten av sporene.

MICKEY ROURKE
THE WRESTLER
MARISA TOMEI EVAN RACHEL WOOD

alltid
-12,5%

På all skjønnlitteratur på norsk!

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

Har du lyst til å skrive for kulturdelen i

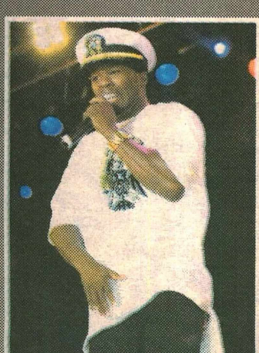
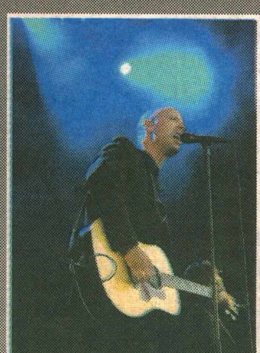
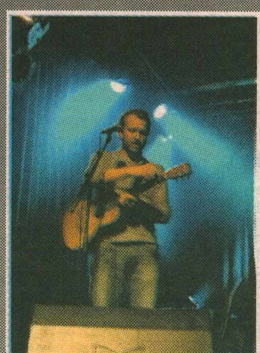
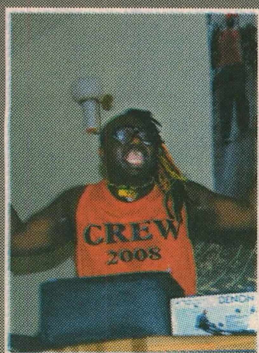
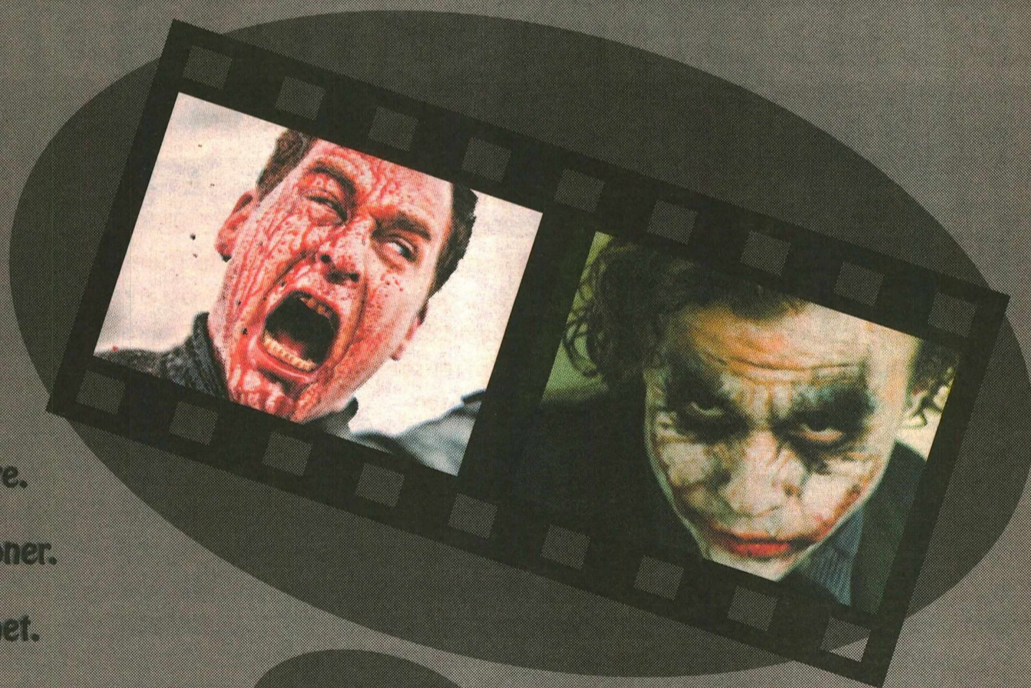
Utopia?

- Hvis du skriver en CD-anmeldelse får du beholde CD-en etterpå.
- Skriver du en bokanmeldelse kan du beholde boka.
- Skriver du en filmanmeldelse får du sett filmen på kino før alle andre.
- Gjennom å skrive for kulturdelen kan du få møte interessante personer.
- Utopia får pressepass til festivaler, konserter, forestillinger og annet.

Det har sine fordeler å skrive for Utopia.

Ta kontakt med kulturredaktør Gaute Beckett Holmslet.

Telefon: 776 20 963
Mail: kultur@utopia.no

Ambisiøse ferskinger

Idéen om Itchincide ble til i en buss på vei til Finland, bandet ble spikret sammen i Romania og ble deretter en realitet i Tromsø. Nå vil de rocke Driv.

De har spilt for fulle hus både på Barometeret og under konseptet NIEUW på Driv. Fredag den 13de februar står de på scenen igjen, denne gangen med Altabandet *Better off on Monday*. Vi har møtt bassist Cato Brynildsen Mortensen, trommis Jan-Marius Sørensen og gitarist Eivind Burkow, og spurt dem litt om hvordan det har vært å være et nytt og ukjent band i Tromsø.

– Det har vært tidkrevende, men vi føler at vi er inne i en spennende periode nå. Med en konsert rundt hjørnet og flere i nærmeste fremtid, føler vi at hjulene har begynt å rulle for fullt.

Bandet, som har kommet over den første nybegynner-kneika, anbefaler andre band i en oppstartposisjon å ordne med det meste selv, ikke sitte og vente på å bli oppdaget.

– Man må selvfølgelig alltid jobbe for publisitet og spillejobber når man er et nytt band. Uten jobbing kan man heller ikke forvente noe særlig fremgang.

VANSKELIG OPPSTART

Med sin mandagsjam har Kaos vært et åpent sted for nye artister. Kaos har i tillegg alltid fokusert på å plukke opp nye talenter og gi dem spilletid på scenen. Nå er imidlertid stedet stengt, noe medlemmene i Itchincide mener får konsekvenser.

– Nå når Kaos er nedlagt finnes det ingen arena der nye band kan vise seg fram. Konsertene vi har gjort har vi fått i stand selv, enten ved hjelp av kontakter i musikkbransjen eller Driv, sier Mortensen.

Selv om nye band skulle klare å få litt spilletid rundt i byen, er det lite som tyder på at dette er av interesse for lokalavisene, noe som kan gjøre det vanskeligere å ta de viktige skrittene i den riktige retningen.

– Det er dårlig med tilrettelegging for nye band i Tromsø. Mediene her er kun interessert i de som allerede er godt kjent.

MUSIKALSK INTEGRITET

– Vi har en gitarist som er rockorientert og en som er metalorientert. Resultatet er at musikken blir noe imellom disse sjangrene.

De synes imidlertid det er vanskelig å definere sjanger, og legger heller vekt på musikalisk integritet.

– Det finnes band som spiller musikk de absolutt ikke er interessert i, for pengenes skyld. Hadde vi blitt stilt ovenfor en slik situasjon ville vi heller gått, enn å selge oss selv for et par ekstra publikummere.

Og hva kan publikum forvente seg på fredag?

– De kommer til å være mørbanket, men fornøyd når kvelden er over, sier Mortensen.

Lurer du på hvordan bandet høres ut? Gå inn på MySpace-siden til Itchincide.

TEKST: KAROLINE FLAATA

FOTO: PRESSE/MARIUS HANSEN

OM ITCHINCIDE

■ Består av: Vokalist Svein Ole Thomassen, gitaristene Ørjan Thomassen og Eivind Burkow, bassist Cato Brynildsen Mortensen, og trommis Jan-Marius Sørensen.

■ Spiller:

- På Driv fredag 13. februar.
- 20. mars: deltakere i Wacken metal battle.
- 3-5. april: Andøya: Rock mot Rus.
- Planlegger turné etter sommeren.

TAR INITIATIV: Svein Ole Thomassen, Ørjan Thomassen, Eivind Burkow, Cato Brynildsen Mortensen og Jan-Marius Sørensen i Itchincide venter ikke på å bli oppdaget.

Støtter nye band

IFØLGE ERIK FALSTER, kulturstyreleder på Driv, har nye og ukjente band vanskelige forhold i Tromsø

– I Oslo er det en annen musikk-kultur, der er det større åpenhet for nye band blant publikum og dermed får de flere muligheter til å opptre. Her i Tromsø virker det som om folk helst vil se det de er kjent med. Kaos var et av få steder som ga nye band muligheten, det at det nå er nedlagt gjør en stor forskjell.

FALSTER HAR VÆRT til god hjelp for Itchincide, både ved å anbefale dem før Nieuw, men også ved å booke dem fredag 13. februar, dagen etter konserten med Marit Larsen.

– Itchincide spiller nyskapende hardrock, mer melodios enn det som kanskje er vanlig nå for tiden. De ble booket av oss fordi vi vil satse på ny Tromsømusikk. Vi er omtrent det eneste stedet igjen i byen som gir nye band denne sjansen.

DRIVS TILTAK

■ 17. april har Driv en bandkonkurranse i samarbeid med Bukta, hvor de to beste bandene får sjansen til å spille på festivalen.

■ Driv kommer til å gjenta konseptet NIEUW i oktober.

FALSTER OPPFORDRER BAND til å ta kontakt med spillesteder og ta initiativ.

– Det er selvfølgelig vanlig at nye band må jobbe mye for å skaffe seg et navn. Det er allikevel trist at de har så få arenaer å prøve seg på. Driv er en arena som er åpen for dette.

Løpsk okse

B. ANDREAS BULL HANSEN
 Den røde oxen
 Baskerville

BOK

“DEN RØDE OKSEN” er ei bok rett fra levra - både ærlig og dyster - som truleg ikkje får humøret ditt opp i mørketida. Men no er jo snart mørketida forbi.

I “DEN RØDE OKSEN” møter vi forfattaren Bjørn i skriveprosessen av ei ny bok. Han har tydeleg store problem, både med rus og psyke, og verkelegheitsankringa hans blir tydeleg svekka i forfattararbeidet. Vi følgjer utviklinga av boka medan Bjørn skriv, og i tillegg til at han sjølv blir meir og meir fortapt i si eiga historie, lærer vi stadig meir om Bjørn og kva som har forma han til å bli som han er i løpet av boka sine 245 sider.

“DEN RØDE OKSE” er spennande strukturert. Historia vekslar mellom forfattaren Bjørn sjølv, og den historia han produserer. Men ikkje nok med det, lesaren vert og

dradd inn i verda Bjørn skapar seg medan han skriv, og ser korleis han blir oppslukt av si eiga historie og korleis dette gir han eit stadig meir omflakka tilvære. Tidvis kan det verke som om Bjørn sjølv befinn seg i den historia han skriv, noko som gir boka til Bull-Hansen ein spennande vri. Boka verkar til tider sjølvbiografisk ettersom Bull-Hansen og hovudpersonen Bjørn har fleire fellestrekk, men eg har inga grunnlag til å påstå at dette er tilfelle. Men at forfattaren har brukt moment frå sitt eige liv og erfaringar er truleg. Språket er enkelt og rått, tidvis nærmast vulgært, noko som gir historia ekstra tyngde ettersom det passar med beskrivingar av harde miljø.

SJØLVE HISTORIA TIL Bull-Hansen er det ikkje noko nytt

og spennande ved. Vi har lest om nedbrutte forfattarar som vil endre livet sitt før. Men den spennande vekslinga mellom dei ulike historiene og korleis desse blandast, gjer boka til noko litt anna. Det er likevel den psykologiske innsikta lesaren får som gjer boka interessant. Korleis denne Bjørn blir påverka av skriveprosessen, og kva han får ut av sin eigen situasjon til slutt.

SOM NEMND OVANFOR, er ikkje “Den røde okse” noko humørspreiar, tvert imot! Skildringane av det heller tragiske livet til hovudpersonen Bjørn gjorde i alle fall meg heller nedstemt, men det skal og seiast at store delar av boka vart lest i baksetet av ein bil, og eg blir fort bilsjuk...

TEKST: KAROLINE ROTI

Fantastisk kattejammer!

KATZENJAMMER
 Haakonscene
 Driv torsdag 5. februar

KONSERT

DE FIRE JENTENE i Katzenjammer kom i fjor på tredje plass under urørt med sangen «A Bar In Amsterdam», debuterte med albumet «Le Pop» - som de mottok en spellemannspris-nominasjon for, og står nå klare til å legge Norge og resten av verden for sine føtter. Bandet har fått et velfortjent rykte på seg for å levere bunnsolide konserter der de blander elementer av blues, country, folkrock og sigøynerpop - og torsdagens konsert på Driv bekreftet ryktene til det fulle. Katzenjammer er virkelig noe av det friskeste, mest originale og publikumsvennlige som har dukket opp på den norske konsertscenen på mange, mange år.

DE FIRE JENTENE har som et uttalt mål å lære seg å spille så mange instrumenter som mulig - og gjerne så rare instrumenter som mulig. Dette beviser de til fulle at de ikke har noen problem med å mestre i løpet av en konsert der de etter tur trakterte de fleste av de mange og varierte instrumentene de hadde med seg til Tromsø. Alt fra trekkspill og trompet til bassbalalaika og mandolin er med på å sette tone til og farge på konserten og

bidrar til at Katzenjammer fremstår som et band som både sjarmerer, overrasker og fortryller på scenen. Musikalsk trekker de veksler både på Leonard Cohen, Tom Waits, Tori Amos, Goran Bregovic, Ronja Røverdatter og Edith Piaf - samt mange, mange flere - og dette gjør de

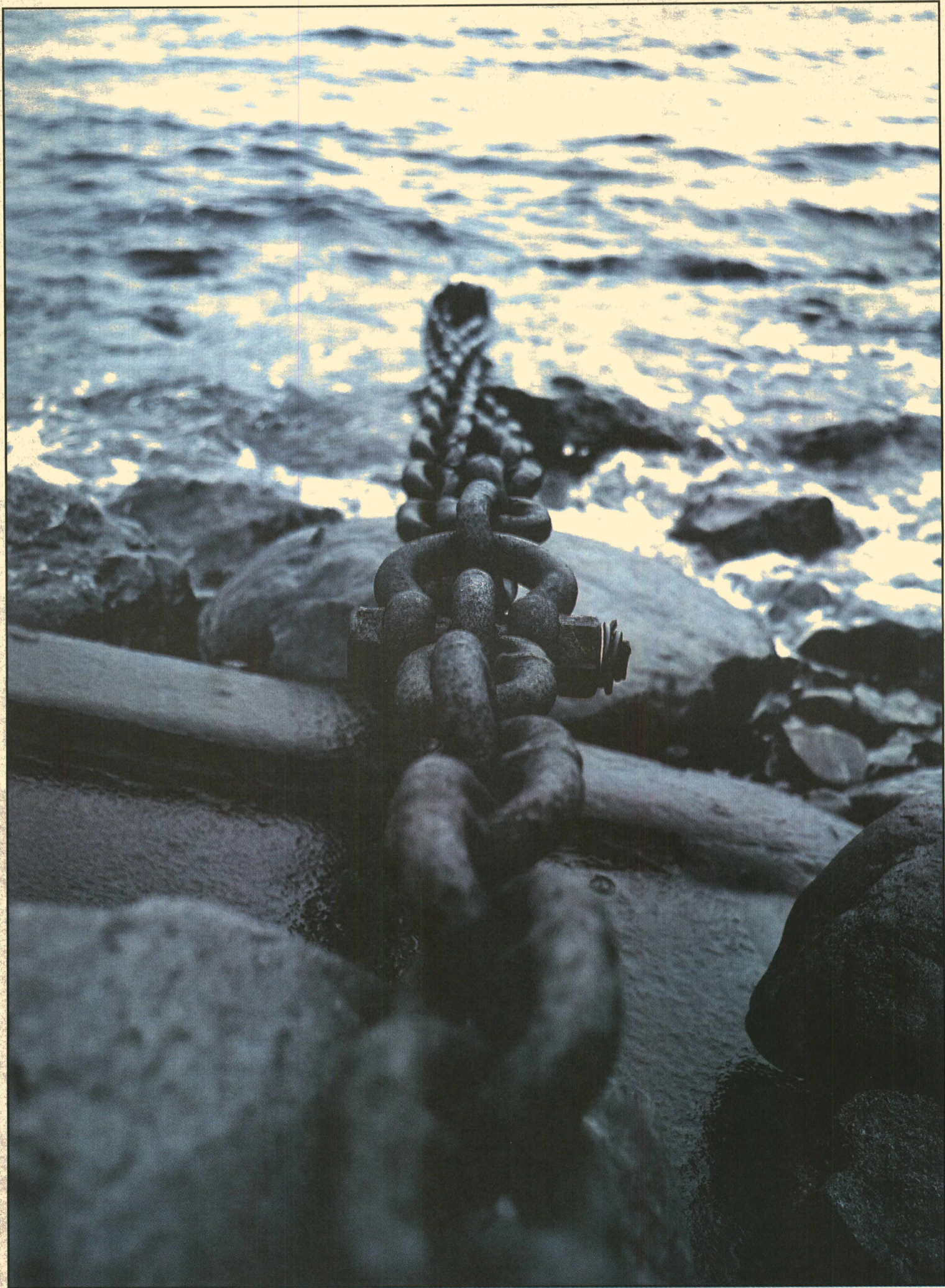
både imponerende uanfektet og til 20 i stil.

TORSDAGENS KONSERT PÅ Driv - deres første i Tromsø - kommer forhåpentligvis ikke til å bli deres siste her i nordens Paris. Selv satser jeg sokkene mine på at

Katzenjammer blir en av sommerens festivalfavoritter, og at vi forhåpentligvis får gleden av å oppleve dem igjen allerede til Bukta-festivalen.

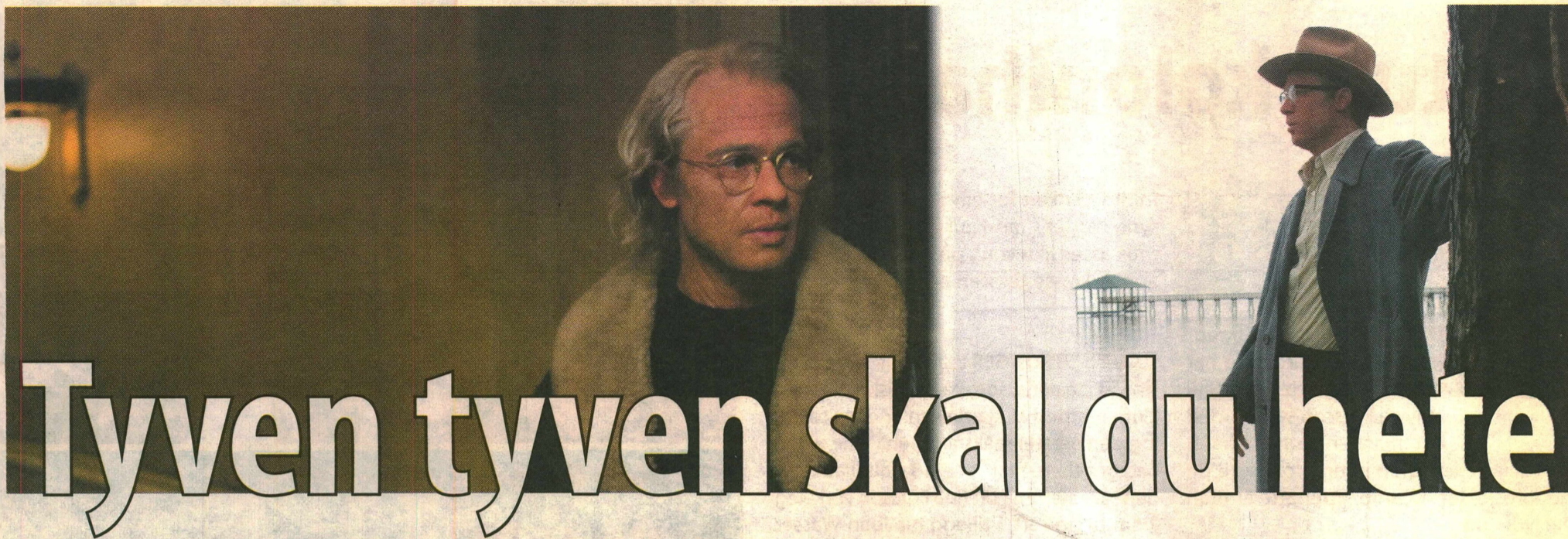
TEKST: TORD OLANDER PEDERSEN
 FOTO: MARIUS HANSEN

Foto: Tonje Karlsen

*Så tetner natten, inn over øen,
kun havet buldrer – Nirvanas bulder.*

Knut Hamsun

Tyven tyven skal du hete

BENJAMIN BUTTON

Regi: David Fincher

Med: Brad Pitt, Cate Blanchett

FILM

FORDUSTJAL din egen idè. Manusforfatter Eric Roth skal ha creds for å ha skrevet manuset til Forrest Gump. Men å bruke et av sine egne, gamle og prisbelønte manus i et desperat forsøk på å håve inn flere gullmenn gir ikke pluss i boka.

DEN LITE FANTASTISKE historien starter kvelden 1. verdenskrig er over og Benjamin blir født. Ikke bare dør Benjamins

mor i barselseng, men avkommet er stygt som juling. Den sørgende faren plasserer barnet på trappa til et gamlehjem som blir en passende ramme for Benjamins oppvekst. Det viser seg nemlig at Benjamin er født som en gammel mann og blir yngre etterhvert som årene går. Og ikke bare blir han yngre, men han blir til Brad Pitt. Og Daviden Pitt er ikke noe særlig mer enn en statue til tross for Oscar-nominasjon. Nominasjonen kommer mest sannsynlig på grunn av rollekarakterens transformasjon som heller må sies å være sminkørenes ære. Sminken gjør Pitt om mulig enda mer ubevegelig og gjør det vanskelig å si

om denne Benjamin er en smule autistisk eller ei. Den dragende sørstatsdialekta er så og si identisk med (den virkelig fantastiske) Forrest Gump sin, og han hadde som vi husker under 80 i IQ. Historien om Benjamin og Pitts fremstilling rekker filmrivalen og Tom Hanks rolleprestasjon så vidt til anklene. Mens sistnevnte revolusjonerte filmtrikking og plasserte Hanks rollefigur i historiske sammenhenger som gled perfekt inn i historien føles Button klumsete og oversminket. Det ligger sikkert mye arbeid bak all sminken, men i et medium som film hvor publikum kommer så tett inn på skuespillerne skaper det en

voldsom distanse til rollefigurene og gir de et utseende som ligger noe mellom menneske og dukke.

Å FINNE NOE poeng eller lærdom i smørja er vanskelig. Skapernes «Jeg vil ha!»-rop etter statuetter er det mest åpenlyse. At vi alle ender opp i bleier er muligvis et annet. Nå har amerikanerne et rykte på seg for å ha et særdeles unaturlig forhold til alderdom og død. Stereotypien tro er Benjamin Button ingen usminket sannhet, men derimot en maskert tåreperse.

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD

Hvem er gutten?

CHANGELING

Regi: Clint Eastwood

Med: Angelina Jolie, John Malkovich

FILM

CLINT EASTWOODS CHANGELING forteller historien om alenemor Christine Collins (Angelina Jolie) i 1920-tallets USA som mister sønnen Walter (Gattlin Griffith) da han blir bortført mens hun er på jobb. Urettfølelse slår inn for første gang når den bekymrede moren ikke får anmelde hendelsen før 24 timer etter hendelsen. "Ungene pleier alltid å dukke opp om morgenen, du trenger ikke å bekymre deg," sier politiet, og med dette er tonen for resten av filmen satt.

UNGEN DUKKER IKKE opp og saken blir anmeldt. Etter noen lange måneder får mor beskjed om at politiet har funnet

sønnen, men det viser seg å være feil gutt. Politiet, som er mer kjent for korrupsjon og henrettelser uten rettssak enn for å hjelpe snille borgere, vil ikke tro henne og tvinger henne til å ta gutten med hjem. "Det er din sønn, han har bare gått gjennom en tøff periode", bekreftes av både politi og leger. Først tviler Christine på seg selv men hun blir stadig mer sikker på at hun lever i et hus med en fremmed gutt. Da begynner en hard og langvarig kamp mot politiet, som bare tenker på en ting, å få positiv oppmerksomhet i pressen, noe som gjør at saken eskalerer og blir uutholdbar.

FILMEN VISER NOEN fine bilder fra det oppkommende USA på første halvdel av det forrige århundre. Telefonsamtaler som må gjennom sentralen, småbarn som sitter foran radioen istedenfor tven, og damer i lekre klær med knallrød lebestift og rullekøyter. Utenom de fine bildene er det stort sett følelsen av urettferdighet og maktesløshet fra denne virkelighetsbaserte historien filmen fokuserer på. Filmen har en bra historie og noen glimrende biroller av blant andre Amy Ryan og John Malkovich. Det er gripende i øyeblikket, men når rulletekstene forteller at filmen er over, henger det lite igjen.

TEKST: JOKE VERWAARD

På tur i kolonihagen

A CAMP
Colonia
Universal Music

MUSIKK

DET AT 3/5 av bandmedlemma i The Cardigans har blitt fedre, gjorde nok sitt til at Nina Persson saman med ektemannen Nathan Larson og Niclas Frisk igjen kunne fokusere på sideprosjektet A Camp, etter åtte år utan ein lyd.

SONGANE I COLONIA gir, som tittelen understrekar, assosiasjonar til kolonisering. Både i form av historiske og politiske referansar, samt til referansar om erobring av kjensler. Eit tema som går igjen i fleire av songane er nettopp tapt og vunnen kjærleik.

DEN MUNTRE KLANGEN av trommer, piano, blåseinstrument og leketøypiano (!) på "The crowning", gjer at songen passar

midt i blinken for ein vals. Nina Persson syng: "so let's raise our glasses to murderous asses like you", på slik ein lett måte at den krasse teksten nesten går ein hus forbi.

"LOVE IS STRONGER than jesu" er ei avbalsansert lita perle, som på ein frisk måte konkluderer med at kjærleiken er den største (og den verste) maktfaktoren. "The weed had got there first" er ein sart ballade der den såre stemma til Nina Persson verkeleg kjem til sin rett, i tillegg gir Joan Wasser (Joan as police woman), songen ein elegant slutt med strykeinstrument.

TIL TROSS FOR "Here are many wild animals" sin meir varierte melodi, kan inntrykket eg sit igjen med etter Colonia skildrast som ein tur i ein vakker kolonihage; det hadde gjort seg med nokre uventa vekstar, og ikkje berre fiolar.

TEKST: LINE JOHANNA LANDA HANØY

Ni sanger - mange klanger

BUGGE WESSELTOFT
Playing
Jazzland Recordings

MUSIKK

26 JANUAR SLAPP Bugge Wesseltoft sitt nye soloalbum. Wesseltofts musikaliske verk *Playing* består av ni lydspor. Musikken er både rolig, melodios, melankolsk, drømmende, og med inkorporasjon av ulike former for elektronikk – drivende og iørefallende. I flere komposisjoner spes den tandre pianolyden med perkusjon, tale, sang og diverse lydeffekter.

I KOMPOSISJONEN "SINGING" forenes følsomhet og romantikk med energi og rytme. Den gir rom for egne tanker og refleksjoner. Bugges vokalinnslag fremstår som en subtil lydbilde, og tilføyer låten en meningsfull særpreg. Den vakre melodien og stemningsfulle klangen gir nærmest en mediterende effekt og representerer Wesseltofts unike palett av harmoniske virkemidler.

LÅTENE "RYTME" OG "Hands" forener begge drivet og energien fra jazzen med en spennende bruk av pianoet. For å gjengi sitt budskap manipulerer Wesseltoft lyden ved å plassere ting mellom og på strengene i pianoet – preparering - noe som resulterer i et uhøvlet og røft uttrykk. I den sistnevnte komposisjonen har komponisten lagt inn små *breaks*. Effekten får tiden til å stoppe opp, og gjør verket lekent og idérikt.

Som i "Singing" er "Hands" med vokal av Bugge selv.

LÅTENE "SINGING" "RYTME" og "Hands" er etter min mening albumets høydepunkt; de har en delikat, spenningsfylt og dynamisk innpakning og hugger umiddelbart tak i lytteren med sin puls og oppfinnsomhet. Låtene har fått tilføyd det lille ekstra, og viser Wesseltofts utsøkte talent i å kombinere det elektroniske og det akustiske.

I SIN TOLKNING av Dave Brubecks klassiske "Take Five" dekonstruerer Wesseltoft låten i retning av *dub*-stilen – et minimalistisk lydbilde med bruk av ekko- og andre elektroniske effekter. Imidlertid gir ikke de tilføyde lydelementene komposisjonen særpreg, og låten havner litt utenfor konseptet.

FOR ØVRIG FÅR man høre komposisjonen "Talking to Myself", som er todelt (Part One & Part Two) og varer ca. 20 minutter, låten "Dreaming" og "Playing". Her tipper melankolien over, og de lange strekkene virker for monotone og lite varierte. Albumet avsluttes med en enkel og fin tolkning av Jimmy Cliffs vakre "Many Rivers to Cross".

FØLELSEN JEG BLIR igjen med etter å ha hørt platen noen ganger er blandet. Musikken byr på varierte opplevelser. Den har både rytmisk driv, høy og lav intensitet. Utgivelsen kan virke å mangle noe helhet, og blir noe ensformig. Når det er sagt, er det noen oppriktig fine spor, som du kommer til å gå tilbake til flere ganger.

TEKST: JULIA ZAZHIGINA

driv

- byens tøffeste konsertscene!

Onsdag 11. feb

Supersuckers & Nashville Pussy

Haakon Scene | 150,-/190,-

Torsdag 12. feb

Marit Larsen

Haakon Scene | 190,-/240,-

Lørdag 14. feb

HELE DRIV

Hele huset | Ca. 50,-/gratis ved kjøp av konsertbillett 11., 12. eller 13. februar.

Torsdag 19. feb

September When

Haakon Scene | 275,-/325,-

Onsdag 25. feb

UK Subs & Rumbling Retards

Haakon Scene | 150,-/190,-

Torsdag 26. feb

Lars Winnerbäck

Haakon Scene | 150,-/190,-

Faste konsept:

Tirs: Rød&Hvit

Ons: LilleLordag

Fre: Quiz/Poker

Lør: Lørdagsdisco

Søn: Søndagspizza

Nordlys.no

Forhåndssalg på nettsidene, drivs café og på Akademisk Kvarter, UB-kjeller UiT

www.driv.no

AB VIA

HØRT PÅ DESKEN

- Ingen får gå, vi trenger Ab Via!
- Kan du ikke gå på sykehuset og få deg en sånn ørelapp?
- Mener du øyelapp?
- Ørelapp, øyelapp, tildekningseffekten er den samme!
- Jeg er god i norsk. Jeg er det. Jeg er til og med medlem av astronomer mot orddeling!

- Det er så fint med plastsnusbokser, du kan bare ta av advarselen, mens på røykpakker må du se på den hele tiden.
- Hadde vi noe mer til Ab Via?
- Jeg vet ikke. Jeg fikk en lapp hvor det stod "squinie"?

UTROPIA OM 10 ÅR

Nordområdeuniversitetet Region Barents feirer seg selv. Ti år etter at Høgskolen og Universitetet i Tromsø fusjonerte er det en stolt rektor som taler fra scenen på Stortorget.

- På bare ti år har vi kommet lenger enn vi noensinne hadde drømt om. Når vi nå har nådd målet vårt om 10.000 studenter kan jeg med stolthet erklære Nordområdeuniversitetet Region Barents for det største Universitetet nord for

Trondheim, sier Aarbakke, som nylig ble gjenvalgt etter en travel valgkamp.

- Hyggelig er det også å se at regjeringen har satt av 3 millioner kroner til utbygging av astronaututdanninga på Finnsnes. Vi skulle gjerne hatt mer, men dette er en kamp vi vil fortsette og vi gir oss ikke før vi får det dobbelte. Nordområdene trenger astronauter!, tordner den karismatiske bergensereren.

LIVET PÅ CAMPUS, AV INGBORG HENRIKSEN

UTROSKOPET 11. FEBRUAR - 24. FEBRUAR

Utroskopet: Natalie Godeseth. Illustrasjoner: Marie S. Johansson.

VANNMANNEN (20.01-18.02)
 Vi er inne i årets første vårmåned, og dette er din måned. Grip våren, grip livet!

TYREN (20.04-19.05)
 Tenker du å gjøre en forandring i livet, er dette gode tanker. Bare ikke glem de menneskene som står nært deg i prosessen.

LØVEN (23.07-22.08)
 Kjærester kommer og går ofte, venner kommer og går sjeldnere, familien kan du aldri bytte ut. Våren er tiden for forsoning og fornyelse.

SKORPIONEN (24.10-21.11)
 Si ifra på forhånd at du kan bli forsinket, unngå irritasjon! Alle kan gjøre feil, det er også en del av livets opplevelser.

FISKENE (19.02-20.03)
 Det kommer mye godt av gammelt skrot, nå er det på tide å pusse støv av gamle tanker og gjøre noe med dine drømmer fra vinteren.

TVILLINGEN (20.05-21.06)
 Dette er en fin tid til å få unna mange ting som har hopet seg opp, arbeidslysten er dårlig, men det er fortsatt en fin tid for deg.

JOMFRUEN (23.08-22.09)
 Planlegging av et arrangement et stykke fram i tid kan gjøre deg veldig opp-tatt. Ikke forsøm deg selv og de tingene du bryr deg om i denne prosessen.

SKYTTE (22.11-21.12)
 Vinteren er bak oss nå selv om det fortsatt er snø på bakken. Start med å blomstre fra innsiden, så skal du se at våren blir en fin tid.

VÆREN (21.03-19.04)
 Sommeren er fortsatt noen måneder unna. Du har ennå tid til å skjerpe deg og ta fatt på vinterens mange glipp.

KREPSEN (22.06-22.07)
 Husk at andre kan ha samme problem, så ikke døm for hardt om du blir utsatt for det samme av noen andre. Forgive and forget.

VEKTEN (23.09-23.10)
 Våren virker lys, og også økonomisk er det bedre tider i vente. Når du har det så fint selv er det lettere å dele gleden din med andre.

STEINBUKKEN (22.12-19.01)
 Mye blir kanskje ikke helt som du hadde drømt om i vinter. Ikke gi opp våren er her og du kan like lett bli positivt overrasket også.

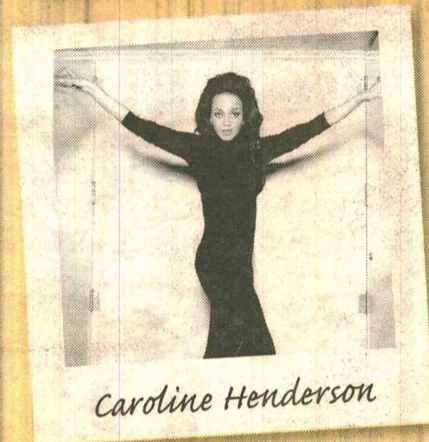
MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

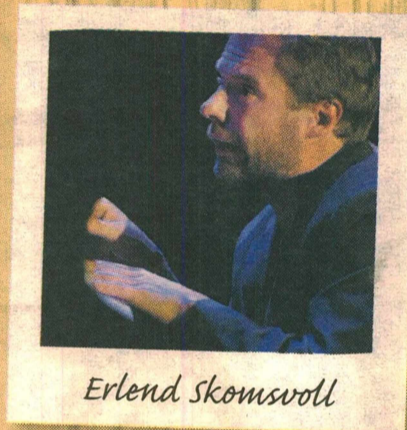
Knut Nærum

Kari Bremnes

Caroline Henderson

Erlend Skomsvoll

ONSDAG 11. FEBRUAR

Supersuckers og Nashville Pussy
Amerikanerne med de upassende
navnene skal rocke busken av publikum
på Driv
Driv, 21.00

Forever Fever

Filmklubben byr på godfilm fra Sin-
gapore. Her blir det disco over en lav
platåsko.
Verdensteatret, 19.00

TORS DAG 12. FEBRUAR

Gjøglernes Aften
Ingmar Bergmans første mesterverk?
Verdensteatret, 18.00

Internasjonalt seminar

Kinas politiske landskap er da noe du
burde vite noe om? Eller?
Kulturhuset, 20.00

Marit Larsen

Den halvdelen av gode gamle M2M
som faktisk hadde talent, og som fort-
satt har det.
Driv, 21.00

DJ Dave med coverlåt-tema

Dave spiller coverlåter, forhåpentligvis
minst én av Britney
Verdensteatret, 22.00

FREDAG 13. FEBRUAR

Peer!
Knut Nærum har lekt seg med en gam-
mel klassiker.
Hålogaland Teater, 13. februar - 25.
mars.

Itchincide + Better Off On Monday
Rockemoro på dagen alt kan gå galt.
Dristig.
Driv, 21.00

Mini-MOIST

DJ Bendiks serverer herlig elektronika.
Vi får først, Sunkissedfestivalen får
restene.
Verdensteatret, 22.00

LØRDAG 14. FEBRUAR

Litteraten: Meer om Peer.
Knut Nærum forteller om det å leke
med gamle klassikere. Og sikkert noe
annet også.
HT - Kafé Nord, 13.00

Casablanca

Den tidløse klassikeren med Humphrey
Bogart.
Verdensteatret, 15.00

SØNDAG 15. FEBRUAR

Caroline Henderson
En fullblods jazzsangerinne, ispedd litt
funk, hip-hop og en dæsj elektronika
Kulturhuset, 20.00

ONSDAG 18. FEBRUAR

Heavy
Ikke så tung som tittelen skulle tilsi, og
Liv Tyler er med. Jippi!
Verdensteatret, 19.00

Kongen dør

Teater Aksen viser oss det absurde
skuespillet om kongen som ikke følger
med i timen.
Rådstua, 18. - 21. februar

TORS DAG 19. FEBRUAR

Markens Grøde
Stumfilm.
Verdensteatret, 18.00

Being Erlend Skomsvoll

Erlend Skomsvoll sammen med
musikere fra blant annet Musikkonser-
vatoriet.
Kulturhuset, 19.30

Litteraten

Midt-Østen forteller, med blant andre
Mansur Rajih
Kulturhuset, 20.00

The September When

Morten Abel og kompani tar turen til
Tromsø. Vi er så glade at vi griner som
unger.
Driv, 21.00

FREDAG 20. FEBRUAR

Pokerkveld
Det er ikke ulovlig for du vinner ikke
penger. Det er gratis så du taper heller
ikke penger, men kanskje ansikt.
Driv, 19.00

Hip-hop-fest

Driv hyller Hip-hop-sjangeren og invit-
erer alle til fest. Ta på capsen bak-
fram og bli med!
Driv, 22.00

LØRDAG 21. FEBRUAR

En kammerpikes dagbok
Sort/hvitt-film om den gryende franske
fascismen i 1930-årene.
Verdensteatret, 15.00

Lattergalla

Kulturhuset vil ha folk til å le. Pernille
Sørensen og Terje Sporsheim er noen av
de som vil bidra.
Kulturhuset, 19.00

MP3-Ørjan m. fl.

Mannen med de mange MP3er har nå
fått enda flere. Og han tar med venner.
Gjør du?
Verdensteatret, 22.00

SØNDAG 22. FEBRUAR

Loppemarked
Finn gamle og ikke fullt så gamle ting.
Det er miljøvennlig, og bedre enn å
kjøpe elektrisk bil.
Driv, 14.00

Kari Bremnes

På hvor mange måter kan du si "Kari
Bremnes"? Sikkert ikke like mange som
hun selv.
Kulturhuset, 19.30

MANDAG 23. FEBRUAR

Intercambios
Lær deg nye språk eller lær ditt eget
vekk til andre.
Driv, 20.00

Filmquiz

For alle som tror de vet noe om film og
de som vil vite mer.
Verdensteatret, 21.00